www.corneliu-coposu.ro

CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI!

Director PAUL LĂZĂRESCU
Redacția și Administrația Bd. Republicii nr. 34 București, Sector 2, Tel. 15 03 39
4 pagini — 1 leu

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC creștin și democrat

Redactor șef ILIE PĂUNESCU
ANUL XXII
(Seria a IV-a nr. 80)
DUMINICĂ 13 mai 1990

ATITUDINEA CANDIDAȚILOR LA FUNCȚIA DE PREȘEDINTE AL ROMÂNIEI

DOMNUL ION RAȚIU, candidat al P.N.Ț.-c.d:

Eu, Ion Rațiu, sint dispus să solicit conducerii P.N.Ț.-c.d., și tuturor celorlalte formațiuni care m-au propus candidat, să fie de acord cu retragerea candidaturii mele la președinția României, in cazul in care și ceilalți doi candidați iși retrag candidaturile.

DOMNUL RADU CÂMPEANU, candidat al P.N.L.

Sint dispus să solicit conducerii Partidului Național Liberal să fie de acord cu retragerea candidaturii mele la președinția României, in cazul in care ceilalți doi candidați, domnii Ion Iliescu și Ion Rațiu, iși retrag concomitent candidaturile.

DOMNUL ION ILIESCU, candidat al F.S.N.

Nu pot să mă retrag ca domnii Radu Câmpeanu și Ion Rațiu. Poporul a dorit scrutin general și a hotărit.

CUM VOTĂM?

1. Listele electorale și secțiile de votare

Au dreptul de a alege toți cetățenii care au împlinit sau vor împlini virsta de 18 ani pină la 31 decembrie 1990 ; cu alte cuvinte cei născuți înainte de 1 ianuarie 1973. Nu pot alege alienații și debilii mintali, puși sub interdicție.

Toți cetățenii care îndeplinesc condițiile de mai sus trebuie să controleze listele electorale întocmite de primăriile comunale, orășenești și municipale care s-au și afișat în locuri publice și se găsesc la secțiile de votare. Dacă nu sint trecuți în listele electorale, vor cere să fie înscriși de primărie sau de biroul secției de votare. În cazul cind aceste organe nu admit cererile de înscriere în liste, cetățenii pot face contestație la judecătoria locului de domiciliu. Aceasta va da hotărirea în cel mult 3 zile și o va comunica în scris în 24 de ore de la pronunțare.

Dacă cel înscris în liste nu va fi prezent în ziua alegerii la domiciliu, indiferent din ce cauză, organul care a întocmit listele îi va elibera o adeverință pe baza căreia va vota în localitatea în care se va deplasa.

Pe lingă unitățile militare, pe lingă maternități, spitale, sanatorii, case de invalizi și cămine de bătrini, avind cel puțin 50 de alegători, se vor forma secții de votare separate. Se pot înființa secții de votare și în stațiile de cale ferată, aeroporturi sau în porturi pentru cetățenii care în ziua de vot vor călători. Ei vor vota tot pe bază de adeverință eliberată de organele la care figurează înscriși în listele electorale. Pentru studenții la cursurile de zi și pentru elevii, cu drept de vot, care nu domiciliază în localitatea unde urmează studiile, se formează secții de votare.

2. Buletinele de vot și votarea

Fiecare cetățean cu drept de vot va primi de la președintele secției de votare în momentul în care se prezintă 3 buletine : unul pentru alegerea deputaților, al doilea pentru alegerea senatorilor și al treilea pentru alegerea președintelui republicii.

Primele două buletine au forma unui carnet cu mai multe file, iar cel de al treilea, a unei foi îndoită în patru. Pe prima pagină scrie „Buletin de vot", iar pe ultima este aplicată ștampila de control a Biroului electoral.

Odată cu cele trei buletine, alegătorul primește de la președinte o ștampilă pe care scrie „votat". El va intra în cabina de vot, va închide ușa și va căuta în buletin dreptunghiul în care scrie în colțul de sus, stinga, numele Partidului Național Țărănesc creștin și democrat, iar în partea de sus, dreapta, este semnul n o s t r u electoral OCHIUL. Dedesubt sint înșirați candidații pentru Camera deputaților, iar în celălalt buletin, candidații pentru senat. În cel de al treilea buletin figurează numele celor trei candidați pentru președinție. Membrii partidului nostru vor aplica ștampila de „votat" pe primele două buletine, în dreptunghiul în care este desenat ochiul, iar în cel de al treilea buletin, în care este scris ION RAȚIU, acesta fiind candidatul nostru pentru funcția de președinte al republicii.

Ștampila se va aplica înăuntru dreptunghiului, peste numele candidaților, în așa fel, să nu se treacă în alt dreptunghi și nici să nu acopere semnul „ochiul".

În momentul în care alegătorul primește buletinele de vot, el se va semna în lista electorală în dreptul numelui său, pentru ca nu cumva să se mai elibereze buletin de vot și altui alegător.

Votarea începe la 6 dimineața și se termină la orele 23 seara. Este recomandabil ca alegătorii să voteze în timpul zilei cind au lumină suficientă în cabinele de vot.

După aplicarea ștampilei „votat" pe cele trei buletine, acestea vor fi îndoite în așa fel ca ultima pagină care poartă ștampila de control să fie în afară și se vor introduce în urnă de alegător. Dacă alegătorilor li se vor da plicuri, buletinele se vor pune în plic, apoi acesta se va introduce în urnă de cel care a votat. Votul trebuie să rămînă secret, deci se va proceda în așa fel, încit, să nu se vadă ce partid a fost votat.

Delegații partidului nostru care urmează să supravegheze desfășurarea operațiilor de votare, dacă aceasta se face în afara secției de votare în care sint înscriși și vor avea asupra lor o adeverință să poată vota la secția la care au fost delegați.

Acei care au fost aleși în biroul electoral al secțiilor de votare, vor trebui să fie prezenți în ziua votării la orele 5 dimineața pentru ca împreună cu președintele să verifice listele electorale, ștampilele, buletinele de vot și urna, să nu aibă în ea buletine introduse clandestin. După verificarea urnei, aceasta se va sigila de președinte, aplicind ștampila de control. Aceste operații trebuie terminate în timp de o oră, deoarece la ora 6 va începe votarea.

Cei bătrini, bolnavi sau care nu văd bine, vor putea intra în cabina de vot însoțiți de o persoană aleasă de ei pentru a-i ajuta să voteze (art. 62 din lege).

VASILE GIONEA

(Continuare în pag. a 4-a)

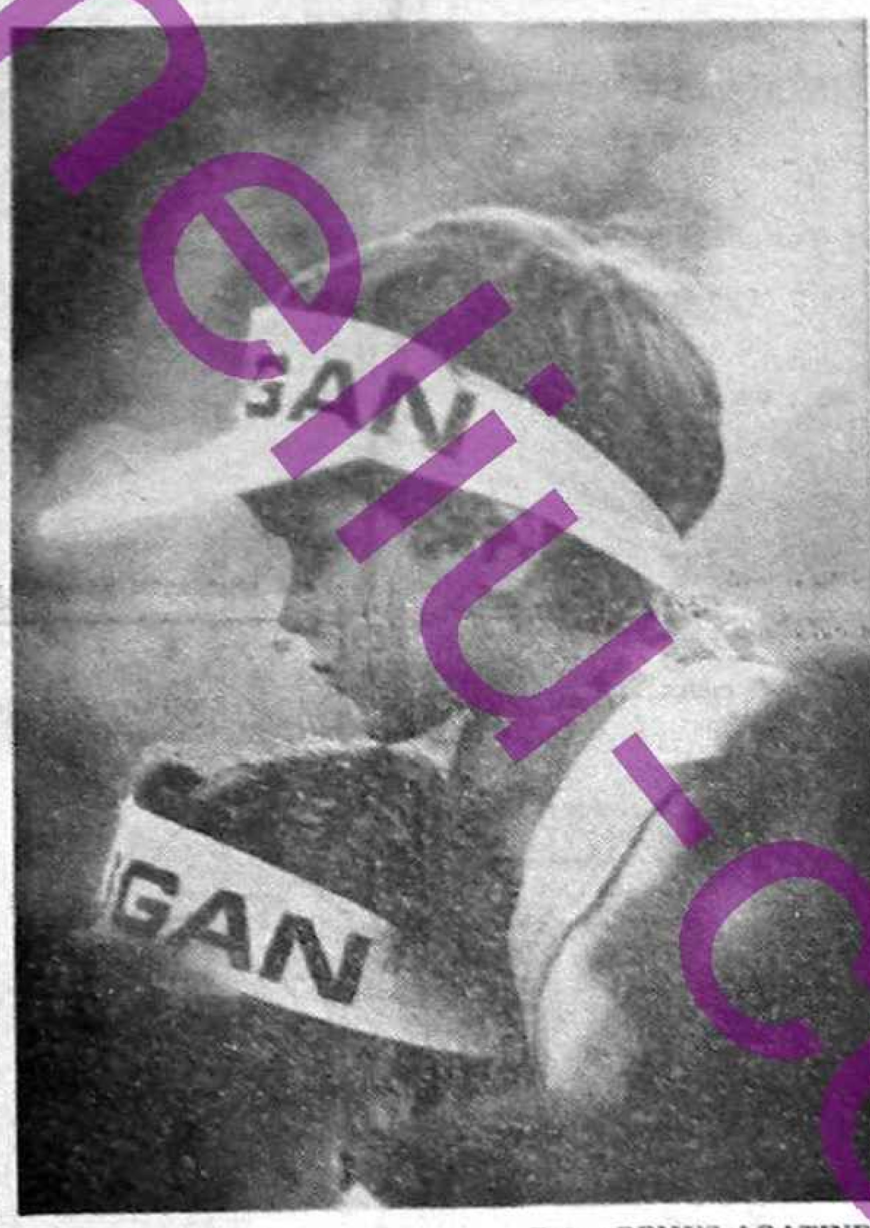

Foto : REMUS AGATINEI

Cuvintul MAICII TEREZA către studenți — comunicat de pe balconul Universității

„Iubiți-vă unii pe alții după cum Dumnezeu iubește pe fiecare din voi și aduceți-vă aminte : operele iubirii sint opere ale Păcii. Rugați-vă mereu pentru Pace. Dumnezeu să vă binecuvinteze".

MAICA TEREZA

Primim tot mai multe sesizări de la cetățenii care se pling că nu figurează in listele electorale.

Îi rugăm pe toți locuitorii țării aflați în situația aceasta să ne informeze urgent.

Dosarul abuzurilor electorale comise de regimul Iliescu — Roman trebuie să fie cit mai complet.

MANIFESTAȚIA DIN PIAȚA UNIVERSITĂȚII

Urgențele națiunii

Faptul că organizațiile care au inițiat și susțin manifestația-maraton din Piața Universității din București sint apolitice, independente, lipsite de orice coloratură politică, incomodează puterea în cel mai înalt grad.

Profesind minciuna, intoleranța, violența, mistificarea de orice fel, denigrarea pe orice cale și cu orice preț, puterea F.S.N. și acoliții săi ar fi făcut, fără îndoială, un tărăboi fără margini și ar fi aruncat, după cum prea bine se cunoaște din atitea împrejurări, cu noroi și iar cu noroi, dacă printre manifestanți s-ar fi aflat și vreo organizație politică. În viziunea strimbă și dictatorială a ideologilor partidului F.S.N., partidele sint văzute ca o calamitate, ca o nenorocire și, în consecință, sint minimalizate cit mai mult cu putință, reduse la tăcere dacă încearcă să aibă cumva pretenții democratice, credibilitate și se bucură de simpatia oamenilor. Este o practică comunistă veche la noi, dar preluată în întregime de neocomuniștii din partidul F.S.N. care vrea să ne aducă în situația din Polonia, R.D.G. sau Ungaria de pină recent, de pină la căderea comunismului cind, pe lingă Partidul Comunist — „forța politică conducătoare" —, au existat și două-trei partide, partide mai mult cu numele.

Puterea dictatorială neocomunistă se vede, deci, lipsită de acest argument al prezenței vreunei forțe politice în Piața Universității. Un argument pe care l-ar fi speculat cu ticăloșie, cu ferocitate. Nici nu se explică altfel fervoarea cu care ziariștii feseniști, și camerele de luat vederi ale Televiziunii Române Feseniste caută argumente privind niscai prezențe țărăniste sau liberale prin Piața Golanilor. Dar recolta celor misiți întru ticăloșie este nulă, iar faptul irită.

În mintea comuniștilor revopsiți, recondiționați de dl. Ion Iliescu, nici nu poate să încapă ideea că organizații cetățenești ar putea iniția și desfășura un protest popular de anvergură istorică, în stare să compromită și să ilegitimeze definitiv și pentru totdeauna neocomunismul. Atit de mare este disprețul lor în privința omului obișnuit încit nu-l consideră decit masă de manevră, bun de participări la mitinguri triumfaliste, bun de amețit cu vechi slogane comuniste în haine noi, bun de aplauze și urale. Nu-și putea închipui, tovarășii, nu-și puteau închipui altceva...

Temeiul protestului din Piața Universității este civismul remarcabil pe care-l dovedesc milioane de cetățeni semnatari ai Proclamației de la Timișoara, precum și toți cei care au scăpat teferi de pe baricadele din decembrie și care acuma sint membri ai unor organizații apolitice cu mare audiență în rindul oamenilor de toate profesiile.

Deci, cei prezenți în Piața Universității nu sint „parte" din popor, ci însuși poporul, același popor care a luptat și în decembrie și s-a jertfit, fiindu-i deci cu totul străină „participarea" la revoluție în calitate de spectator în fața micului ecran. Spectatorii de atunci sint astăzi deosebit de „indignați": „colective întregi" declară că nu pot face pompe pneumatice la Vaslui sau pieptăna lînă în București dacă manifestanții din Piața Universității nu se retrag din golănia lor pentru a-l lăsa pe ei să muncească, nu să gîndească, iar pe dl. Iliescu să ajungă „leader bien aime et respecté" (timp în care „firava" poliție să le facă acestor golani o mobilizare în încăpătoarele sale beciuri).

Demonstrația din Piața Universității se remarcă și prin faptul că exprimă o unitate de invidiat chiar și pentru cele mai bine structurate grupări politice. Situație ce contrazează, încă o dată mai mult, caracterul general și popular al revendicărilor manifestanților, de o diversitate ce răspunde practic urgențelor întregii societăți românești viciate de neocomunism și nomenclatură, de practici dictatoriale. Manifestanții din Piața Universității din București aduc prin lupta lor, prin dăruirea lor, servicii excepționale democrației și libertății în România. El sint poporul. Același popor care luptă pe aceeași baricadă pe care a luptat și în decembrie 1989!

MIHAI ENESCU

Domnul Iliescu și Statele Unite

În ziua de 7 mai, Statele Unite și-au exprimat de două ori îngrijorarea stirnită de modul cum decurge campania electorală din țara noastră.

La București, ambasadorul Alan Green Jr. a transmis presei un comunicat pentru a „condamna" actele de violență la care recurge F.S.N. și pentru a reaminti declarația recentă a Secretarului de Stat James Baker. Acesta a spus la 18 aprilie, în Congres, că îmbunătățirea relațiilor româno-americane depinde de respectarea, de către guvernul nostru, a angajamentului de a ține alegeri libere și cinstite.

Peste citeva ore, la Washington, un purtător de cuvint al Departamentului de Stat a repetat că „alegerile libere și oneste de la 20 mai sint cruciale" pentru procesul de democratizare a României. După ce a cerut încetarea actelor de intimidare și violență, purtătorul de cuvint a repetat, la rindul său, declarația domnului James Baker și a adăugat : „Am făcut cunoscute aceste puncte de vedere guvernului român în mod direct și vom continua să le-o spunem, atit în particular cit și în public, pină cind situația se va îmbunătăți".

Domnul Ion Iliescu a răspuns dînd publicității, la 10 mai, un mesaj curierilor al Secretarului de Stat american, primit cu o săptămină mai înainte. Era ca și cum i-ar fi reproșat domnului James Baker că își schimbase tonul în decurs de numai citeva zile.

Oricit de prietenos ar fi fost Ministrul de Externe American în mesajul acela, președintele C.P.U.N. nu putea trece totuși peste insistența pusă de domnul James Baker în a cere, și atunci, un respect deplin pentru principiile și practicile democratice în alegerile de la noi. Secretarul de Stat revenea de trei ori asupra acestui subiect. În plus, sublinia că alegerile vor fi urmărite cu atenție de Congresul Statelor Unite, de presa și posturile de televiziune americane. Ceva mai mult, atrăgea atenția că și după alegeri „va fi necesară continuarea grelei misiuni de a instaura o ordine democratică efectivă" în România.

Publicarea acestui mesaj american de către domnul Ion Iliescu părea să fie o replică de natură polemică, dată după convorbirile diplomatice care au avut loc între 7 și 9 mai. E neîndoielnic că președintele C.P.U.N. a iritat în plus partea americană în cursul acestor discuții. Astfel nu s-ar fi produs evenimentul de la 10 mai, cînd ambasadorul american la București a fost chemat la Washington pentru consultări.

Gestul marca, în uzanțele diplomatice, profunda nemulțumire a Statelor Unite.

Surprins de acțiunea aceasta rezolută, domnul Ion Iliescu și-a pierdut calmul. În scrisoarea deschisă difuzată la 11 mai de televiziune, domnia sa a susținut că partidele de opoziție ar fi sugerat unor guverne străine să-și modeleze atitudinea după interesele adversarilor F.S.N.-ului.

Afirmația era nu numai ridicolă. Sugerînd că guvernul american s-ar lăsa manevrat de unul sau două partide românești, domnul președinte Ion Iliescu insulta Administrația Bush într-o manieră tipic comunistă.

„Geniul Carpaților" s-a socotit și el destul de voinic pentru a sfida Statele Unite, într-un moment cînd biata Românie avea atita nevoie de prietenia și ajutorul celui mai puternic stat de pe glob.

S-ar părea că nici un considerent nu-l poate împiedica pe domnul Iliescu în cursa pentru putere. Confiscarea revoluției, primul pas în scenariul domniei sale, trebuie urmată în mod necondiționat de falsificarea alegerilor, indiferent de prețul pe care l-ar avea de plătit țara pentru a consolida scaunul domniei sale.

Întrebarea e dacă, menținîndu-se la cîrma țării cu un asemenea preț, domnul Ion Iliescu și-ar consolida realmente puterea.

ILIE PĂUNESCU

O DEMOCRAȚIE CARE ADUCE ALIANȚE

Pentru a avea alianțe, și prieteni în celelalte democrații trebuie să fim noi înșine o veritabilă democrație.

Regimul comunist a izolat România plasind-o împotriva curentului tuturor celorlalte națiuni libere și prospere. El a distrus imaginea internațională a României. Frontul Salvării Naționale prin manipulări, prin teama și refuzul adevăratei democrații a micșorat imensul capital de afecțiune pe care acțiunea poporului român în timpul Revoluției l-a ciștigat pe plan internațional.

Instaurarea unei veritabile democrații, grație alegerilor din 20 mai, ne va permite să reintegrăm România atit în Europa, cit și în lumea occidentală. Este o condiție indispensabilă pentru a beneficia de un ajutor economic din partea țărilor europene și din partea Statelor Unite ale Americii.

Alegind Partidul Național Țărănesc — creștin și democrat înseamnă să asigurăm țării noastre o autentică democrație, în consecință accesul investițiilor occidentale.

A vota cu P.N.Ț.-c.d. înseamnă de asemenea, a face aceeași alegere ca toate țările din est eliberate. Toate alegerile libere din aceste țări, în această perioadă au adus la putere partide al căror program este omolog cu cel al Partidului Național Țărănesc — creștin și democrat.

Să nu mai izolăm România de celelalte țări.

Să votăm ca toate țările care au reușit să instaleze democrația !

Votați Partidul Național Țărănesc — creștin și democrat !

SILVIA BĂDESCU-WARIN
candidat P.N.Ț.-c.d. pentru parlament

F.S.N., continuatorul moralei și acțiunilor comuniste

În situația deosebit de grea în care se află țara noastră din punct de vedere economic, social și cultural, era absolut necesar ca actuala campanie electorală să fie dedicată discutării cu electoratul a platformelor-program prezentate de partidele politice și candidații independenți. Se puteau astfel stabili mai bine opțiunile acestuia privind modalitățile de vindecare a rănilor lăsate de dictatura comunistă pe trupul țării și în sufletul poporului.

Așa ceva nu a fost și nici nu mai poate fi realizat pînă la 20 mai ,deoarece **F.S.N.-ul și guvernul său provizoriu poartă în totalitate (repet în totalitate) răspunderea** pentru modul deliberat în care au creat mereu alte probleme, care au călăuzit eforturile și energiile în cu totul alte direcții. Acesta este modul tipic de comportament al comunismului, care încă de la apariția sa a practicat **duplicitatea, demagogia și diversiunea**, iar după ce a pus mîna pe putere, **teroarea sub cele mai variate forme.**

Vom da în continuare exemple concrete care atestă atit afirmațiile referitoare la comportamentul comunist în general, cit și faptul că F.S.N.-ul este continuatorul moralei și tacticilor comuniste.

Duplicitatea a fost una din trăsăturile de caracter a lui Karl Marx, părintele de necontestat al comunismului. Ea a fost evidențiată de prăpastia ce a separat opera sa ideologică care îl consacră ca apărător dezinteresat al proletariatului de pretutindeni și comportamentul său moral atestat de tratamentul aplicat **fiului său** făcut cu **„servitoarea"** din casă, deci cu o proletară, și care, deși trăia sub același acoperiș cu el, nu avea dreptul să treacă pragul bucătăriei spre casă ! Acesta este un fapt istoric bine cunoscut. Îl contestă cineva ? Vă place acest Marx ? Dar cel care l-ați cunoscut pînă acum și care prin ideologia sa a adus dezastrul în care se zbate o parte din omenire astăzi ? Desigur, pentru acest ultim fapt nu este de vină el. Sint vinovate milioanele de oameni naivi, care au crezut în „stafia" despre care el spunea în secolul trecut că „bîntuie Europa". Dar tot atit de vinovați sint și cei care au înlesnit oamenilor condițiile de a crede în așa ceva.

O duplicitate similară o regăsim la comunistul F.S.N.-ist Silviu Brucan, care acum două luni declara unei agenții de presă străine că țara sa se compune din 2 milioane de „deștepți" și 21 de milioane de „proști". Care dintre dumneavoastră fac parte dintre „proștii" lui Brucan ? Vă place cum vă tratează „înțeleptul" Brucan ? Nu, tovarășe Brucan ! Oamenii nu sint proști, ci dezinformați sau prea încrezători în „panseurile" pe care le emiteți cu o emfază care nu are acoperire, fapt pe care ei nu îl știu, dar totuși sintem cițiva care îl știm foarte bine.

Iar comportamentul președintelui Ion Iliescu, de asemenea comunist F.S.N.-ist, care „golănește" tineretul anticomunist al țării după ce-a uzurpat puterea rămasă vacantă prin sacrificiul aceleiași categorii de tineri, nu este cea mai clară dovadă de duplicitate comunistă ?

Demagogia și diversiunea au fost ridicate pe cele mai înalte trepte ale perfecțiunii de Lenin. Întreaga sa „operă" pledează în acest sens.

În aprilie 1917 a izbucnit revoluția burghezo-democratică din Rusia, declanșată de nedreptățile sociale de tip feudal de acolo. După circa 8 luni, Lenin a reușit să „fure" revoluția printr-o lovitură de stat, pe care a proclamat-o drept „marea revoluție socialistă din Octombrie". Și a și demonstrat cu ajutorul dialecticii pe care a mînuit-o cu o dibăcie pentru care îl poate invidia chiar și cel mai renumit prestidigitator de circ, că această așa-zisă revoluție a fost posibilă deoarece erau coapte condițiile. Vezi bine Doamne, orînduirea capitalistă se și copsese în Rusia în șase luni pentru a se trece la socialism, dar nu era coaptă după 150 de ani în Anglia sau Germania.

După însușirea actului de la 23 August 1944 de către comuniști, din care făceau parte și Alexandru Bîrlădeanu, Silviu Brucan, Valter Roman, tatăl știți dvs. cui și încă alți cițiva, au fost necesari mai mulți ani de minciună progresivă. Dar totul ar fi fost OK din punctul lor de vedere dacă nu apărea „revoluția copiilor" din 16—22 decembrie.

dr. ing. ȘERBAN SĂNDULESCU

(Continuare în pag. 4)

O carte pentru niște desene

Uitasem de Apunake, de cadențele sale, urmărite cu mai bine de patru decenii în urmă, uitasem dar nu într-atît încît, reintîlnindu-l, să nu tresar. Arăta altfel decît în anii cînd îl citeam, pe băncile școlii, enigmele pline de dar, a căror gratuitate sfida gratuitatea, arăta altfel său, poate, lumea se schimbase între timp, dacă nu și mai mult încă, interlocutorul său.

Pe cînd, disprețuind capcanele gramaticii latine, cea cu teza pe ziua următoare și temele la cîte materii nu mai puțin belelii, mă delectam cu paradoxurile lui Apunake, lumea era poate mai frumoasă. De vină e numai ea că, de atunci, a cam îmbătrînit. Apunake ? Un fel de Urmuz pentru ziarele de mare tiraj, dar mai agresiv, mai latin. Căci în prozele lui Urmuz scăpare nu este, jocurile sînt făcute, sentința dată. Misterele lui Apunake se produc într-un univers deschis, comunicativ la culme, delirant, într-o permanentă suprasolicitare care împiedică formele să se stabilizeze — la Urmuz, acestea erau deja defuncte ! Gîlceavă de cuvinte, calambur, înfiripări de situații repede surpate, spre a le penaliza precaritatea funciară : un joc matur pentru copii, o copilărie pentru maturi.

Într-o bună zi, cum se spune — și numai bună nu a fost — Apunake a dispărut cu totul, dar cum tocmai acest fenomen caracteriza momentul (al doilea lustru al deceniului al cincilea !), în acele zile, deci cînd se dispărea pe capete, lipsa lui n-a fost remarcată. Pe urmă au lipsit atîția și atîtea, lipsa a devenit atît de familiară, încît dacă cineva m-ar fi întîmpinat pe stradă, salutînd-mă cu Apunake, i-aș fi răspuns : așijderea !

Totuși, în 1975, Apunake a reapărut, dar, după obiceiul lui, postum, și anume în editura **Limite** din Madrid. Grigore Cugler se stinsese din viață cu trei ani înainte, la Lima, în Peru, exilant. Cartea se intitulează **Vi-l prezint pe Țeavă** și e o culegere antologică, îngrijită de autor, însă pregătită pentru tipar și postfațată de poetul Ștefan Baciu, exilant el însuși, în Hawai. Dînsul îl consideră pe Grigore Cugler o voce cu totul personală a universalismului românesc, „într-un moment în care spiritul pe care l-a reprezentat atît de strălucit, a fost amenințat, persecutat și încătușat." Afară de cele șaizeci de pagini ale cărții, ar mai îi rămas de la părintele lui Apunake alte cîteva sute, așteptîndu-și editorul !

Vi-l prezint pe Țeavă e, astfel, o culegere de versuri și proză, ilustrată cu desene (autorul le zice : desenuri) proprii, de un funambulesc foarte caracterizat. Ca factură, versurile sînt suprarealiste, cu un pronunțat iz parodic în parte, și la adresa genului însuși. Ele pot fi declamate, fiind scrise întru slava eulaliei : „Puși în rame, Mirmidonii iau aspecte de gutui. / Eu reeditez, arhaic, Gloria Sempiternelă. / Fără spasmuri moare Ghiara sub hermina de flanelă, / Aninîndu-și pericardul și semințele în cui." **(Decan al majestății).** De la Homer la Bolintineanu, aria de inspirație se desmărginește, cu mare voluptate : „Vreau să cînt salinitatea extensiunilor marine / Unde valul este Rege, cu reacții alcaline, / Unde trista Astartee celor vii nu se arată. / Cînd e jale, apa mării este lacrima sărată." **(Amidon crucișătorul).** Universul este al absurdului, cu fandări de circ și palpit de arc de ceasornic : „Sirene stau pitite în fundul pălăriei. / Un negru variabil, respingător de mic, / S-a tolănit alene la pieptul Eforiei / Și suge o epavă în formă de ibric." **(Aniversare).** Cu mistificatoare pendanterie, poetul își subintitulează un poem : „compus în stilul și tonul unei invocații păgîne". Altădată, avîntul din start al versului e torpilat de cîte un calambur clasic : „Tu, care din fulgere faci jucării pentru copii / și dintr-un om olog, un om omologat..." Procedeul dicteului automatic e folosit din plin, cu miliardară deridere, ars în efigie.

Prozele cutreieră tanul oniric, miriștea nocturnă, lunatice, între sol și stratosferă, solilocvii ale unei deznădejdi abia mascate.

Drama unei singurătăți incomensurabile, în simbolurile sprintene ale unei minți asociative pînă la delir, care-și află satisfacția în eratele destinului și-a scris ultimul act. Cum singur spune : „...Toată încurcătura a început în ziua de 7 aprilie 1903 (stil vechi), într-un mic sătuleț numit Roznov, de lîngă Piatra Neamț. Atunci și acolo s-a născut fătul Grigore, din tatăl tot Grigore și din mama Ana, fata lui Nicolae Tincu, poet și scriitor, și timp de mulți ani redactor la «Universul». Acum, același vînt planetar care l-a trecut pe Apunake peste nouă mări și nouă țări, îl aduce înapoi.

B.C.

Ion Sofia Manolescu

Îndoielile viermelui

printre copacii adormiți
ai arborelui genialogic uman
predestinatul vierme al pămîntului
maltratat de existență
mulțumea harului pentru balsamul sufletesc
din glasul privighetorii
căruia nu-i cunoștea nimic
din clătinările luminilor galactice
pînă să ajung la chipul pietrelor
pînă la o altă calomnie măruntă
a destăinuitului vierme
mi-am mutat migala dincolo de prefaceri
dincolo de pămînt
spre a nu-mi recunoaște nimicnicia
în preajma bătrîneței și a cerului înstelat
mi se urîțise trupul
și numai privirea ce-mi da tîrcoale
mi-a absorbit timpul aparențelor
pe care-l numeam tinerețe
de aici încolo
din dorința tragică a eului
nu se mai simțea nici un fel de lacrimă
strîngîndu-mi umbra fără întoarcere
după ce m-am apropiat de infinit
mi-am zis : de-acum nu mai pot fi altceva
decît o întretăiere cu divinitatea mea
dar pînă cînd să mi se întregească glasul
pînă să ajung la cunoaștere
aceeași întîmplare
și-a ales tot îndoielile viermelui
din carnea înșelată de pămînt

Cuvînt indubitabil

îngăduindu-mi să-mi împodobesc sufletul
cu luceferi de neatins
la intrarea în istorie
mi-am așezat cu sfiiciune capul între umeri
și m-am uitat speriat în toate părțile
de teamă să nu mă surprindă
bunăvoința aprecierilor
acum știam de la bun început
ceea ce știam despre mine
despre surîsul generozității
întretăiat cu rictusul parvenit
și n-aș fi dorit să trec drept impostor
de vreme ce morala
făcea anticameră unui plagiat verosimil
a năvala pseudosinelor
n-am făcut nici un fel de recurs
la adresa cuvîntului cabotin
care pe unele locuri
trecea drept istorie beletristică
fără să-mi acord circumstanțe atenuante
am preferat să rămîn
cît mai aproape de ceea ce mă doream
știind că ființa mea indubitabilă
nu s-ar lăsa compromisă
între cuvinte industrioase
între idei care nu-i aparțin
pe care le-ar purta în necinste
apropiindu-mă de mine cu inima strînsă
(fără să jignesc poezia)
pe bună dreptate mi-am așternut mînia
la antipodul insultei
de vreme ce morala imorală
făcea anticameră unui plagiat veritabil

(Din volumul în lucru Poeme împotriva mea)

Roza vînturilor

Velemir Hlebnikov

U.R.S.S:

Neoameni

Pasărea, năzuind spre înălțuri,
Zboară în cer.
Duduia, năzuind spre înălțuri,
Poartă tocuri înalte.
Eu, cînd nu am încălțăminte,
Mă duc în tîrg și mi-o cumpăr.
Cînd cineva nu are nas
Își cumpără ceară.
Cînd un popor nu are suflet,
Se duce la vecin
Și plătind îl dobîndește
— El, cel lipsit de suflet !...

*

Somnul ba e vecinul zăpezii primăvara,
Ba un guvern de stînga șubred într-un parlament oarecare.
Cosițele ba împodobesc creștetul, coborînd pe umeri,
ba cosesc iarba.
Măsura ba e plină cu orăz, ba vrăjește cuvîntul.

*

Legea scriitorului
Legea scrînciobului impune
Să ai cînd încălțări largi, cînd înguste.
Timpul să fie cînd noapte, cînd zi,
Iar stăpîni ai pămîntului să fie cînd rinocerul, cînd omul.

În românește de ALEXANDRU IVĂNESCU

„O repliere a simțurilor"

CRONICĂ LITERARĂ

Generația poetică a șaizeciștilor se recomanda în linie generală printr-un expansionism psihic și vizionar. O sete de spațiu pulsa în venele ei, pe urmele lui Blaga cel din **Poemele luminii**, antrenînd imagini somele, dure, hiperdimensionate, însoțite de strigăte și urlete, de o coloană sonoră asurzitoare. Psihologia unor Ioan Alexandru, Ion Gheorghe, Gheorghe Pituț, George Alboiu, se axa pe energiile rurale proaspăt destelenite prin cultură. Li se adăuga satisfacția țîșnirii relativ libere, grație slăbirii chingilor cenzurii, după 1965. Viziunea lor se descoperea însă, în pofida tonalității mesianice și a limbajului frust, mai apropiată de Blaga și Arghezi decît de Coșbuc sau Goga. Căci ei nu mai ilustrau lupta social-etnică, ci tribuna metafizică. Aerul lor apocaliptic, noptos, conspirativ în înțeles luciferic reprezenta, pe de altă parte, o replică reflexă la epoca totalitară. Va veni momentul în care producția acestor autori va fi examinată și prin prisma relației sale, adesea sinuoase, criptice, însă nu mai puțin reale, cu contextul în care a luat naștere.

Să privim din același punct al contextului o aripă a poeziei „tinere" afirmate în deceniile opt și nouă și anume cea echinoxistă. Ea exprimă procesul opus, al replierii, al refluxului. Condițiile politice vitrege au favorizat neîndoios un stil sceptic și foarte supravegheat, concentrat asupră-și, s-ar părea că din teama contactului cu energiile și chipurile spațiului deschis. Expansionismul face loc retragerii, elanul e înlocuit de o meditație anxioasă. Un exemplu caracteristic : Ioan Moldovan, al cărui volum **„Insomnii lîngă munți"** (Ed. Cartea Românească, 1989) ne-a prilejuit rîndurile de față. Versurile sale dense, întrerupte parcă din lipsă de aer, semnificativ-șovăitoare în succesiunea lor tipografică, strîng probele unei circumspecții generalizate. Fabulosul lor se retrage în sine ca un melc în cochilie. Imagistica e sarcastică cu proprile-i posibilități, fastul ei e tăiat la jumătate : „lumină bătrînă licărind ca o surpare de ferestre / în preajma lunii pătrunse de umezeală" **(Ochii).** Sau : „O, zăpadă bolborosind ca un venin în recipientele de carne !" **(Ibidem).** Sau : „Moartea un diapozitiv color și moartea cu gaița pe creștet / aluat dus pe scripeți, frig luminos, pagină de ivoriu — / sub foșnirea uscată a sielei" **(Ibidem).** Senzurile sînt reîntoarcerea în sine, „liniștirea", „recăderea" : „Lumina bate liniștit, cu migală, în lucernă, în mohor / De pe meri ceva alunecă / în pămînt" **(Basm).** Ori : „După ce se vor liniști pulsarii vineți în cer / după ce părul tău se va usca / și marea își va reprimi cu un mîrîit matern / grămăjoara de sare" **(Despărțire).**

Lucrurile reintră în contururile lor ca într-un adăpost, nu fără a bîjbîi într-un întuneric abuziv, al alienării, al amenințării surde, al speranței tulburi : „Să ne adăpostim, stelele / bîjbîie în întuneric clătinînd frunzele, norii de-alcool / Ceva de nerecunoscut stă prin preajmă / și încrețește apa flămîndă // nu înțeleg, n-am înțeles, acum da / înțeleg, am înțeles, acum nu // ce vuiet țese din părul tău // să ne adăpostim fiecare în somn / mai vorbind o vreme / ca și cum în spatele nostru se naște încet o pădure / clătinîndu-și gîndurile vii / încrețind apa flămîndă" **(Pădure).** Interesant e de urmărit aspectul complex al claustrării. Poetul nu se mulțumește a se retrage în spațiul, oricum protector, al odăii, ci vrea să se restrîngă și mai mult, să se ascundă scufundîndu-se într-un „ochi de bou", ca și în propria sa stare de spirit „decăzută". Totodată se sugerează și o altă posibiltate de apărare radicală, dispariția sub nivelul mării : „Curat, ca porțelanul din ogrăzi / la masa mea de lucru pe care cad păsări ciudate / O, moartea lor e o mută erudiție !" **(Mureșenii de Cîmpie).** În cele din urmă, autorul se confundă cu sălașul său primitiv, împresurat de rigori hibernale, atemporalizat. Un sălaș bacovian : „Eu sunt aici, înăuntru / Nu, nu cînt / nu mă cînt / Scot fum. El iese pe fereastră în iarna cu trompete și riuri / Mi-aduc aminte de viață : ce ninge a mai nins." **(Fum).**

Retragerii în sfera plastică îi corespunde una în sferă ideală. În calitatea sa explicită de poet, Ioan Moldovan reacționează în chip simptomatic. El acuză o teribilă oboseală a exercitării meșteșugului său, e saturat de actul scriptic ca de o nevindecabilă obsesie. Îi vede urmele peste tot, precum o maculare a cosmosului. Îi opune ironia, și ea e formă cochetă de oboseală : „Un creion în cer, deasupra cetaceelor visătoare // și să vezi cum disperă sub streașină porumbeii / cum se umflă venele grămăticilor / în bezna de sub cărți // mîna de argint scrijelește pe creștet / și ei toți lucrează pentru o interpretare coerentă / ținînd cu o mînă cealaltă mînă / să nu o ia razna" **(Un creion).** Destinul omului, sugerează poetul, poate fi desfigurat prin meteahna scrisului : „Vai, vai, nu mai știu cine / a scris o poezie frumoasă / ca o cîmpie cu ciocîrlani umeziți pînă la oase / sau numai ca o cîmpie singură / fără amănunte // Apoi și-a petrecut toată viața / vrînd s-o învețe / pe dinafară" **(Dihanie).** Unica agoniseală ar fi o amnezie textuală : „Am doar o uitare de texte / o batere de aur sub mînă / sub mîna prinsă în capcană !" **(De dragoste).** Cuvîntul „capcană" are aci conotații nu doar metafizice ! Confruntat cu deturnarea limbii, cu manifestarea așa-numitei limbi de lemn, poetul încearcă a se salva interiorizîndu-și verbul. El proclamă : „Toate cuvintele sînt interioare" **(Amănunte de toamnă)** și, totodată, își exprimă îndoiala față de un lexic-în-genere, parazitar în raport cu necesitățile existențiale : „Flăcările mele / luminau cuvinte mai lungi decît trebuința" **(Un clin secret al memoriei).** Dar aspirația sa adîncă rămîne inomabilul, probă a curățeniei sufletești : „Acum pentru tine să fii curat, să ignori / să nu dai nume" **(Să fii curat, să ignori).** Un text semnificativ pentru această retragere din rostire, însoțită de transformarea scribului într-un contemplativ-pasiv, este următorul : „Cum te-ai apleca să scrii o cerere / e frunza de oțetar / și între timp să se deschidă o pădure / și în ușă / să se ivească un copil / și dincolo de el, pe masca surîzătoare / să picure fragedul lapte / al iernii" **(Pastel).** Poezia e neputincioasă a acționa în plan empiric, neajutorată, candid-monstruoasă, exprimîndu-se prin pantomimă și fetișizînd relicvele : „Numai poezia fără mîini, tracasată de viciul mișcării / schimbă chipuri-chipuri // în apa dintre cărți, cu părul vîlvoi / amulge cu mînie cepe de apă // ghemuită pe nisip, cu ultimele memorii bătînd monoton / din pistoane // ridică ochi sîngeroși, ochind prin fisura celestă / cîte-un fulger dezafectat // sărută scheletul peștelui, rămîne zile întregi / cu solzii lipiți pe buze, pe dinți // sătulă / lipiți pe buze, pe dinți // sătulă / de a se ști pe de rost" **(Apa).**

GHEORGHE GRIGURCU

Dreptatea LITERARĂ

Încă nu s-a inventat scara care să servească numai la urcat.
Există trei instrumente foarte potrivite pentru a acompania versurile cîntate de poeți : harpa, ghitara și lira sterlină.

Răspunzînd unei întrebări pusă de un ziarist, celebrul romancier a spus : materialul literar nu are nici o importanță în sine, dar are multă impotanță în mine.

Superbardul

În odaia cufundată în bezna adîncă superbardul solitar, cîntărețul vehement al anti-materiei, compunea una din poemele lui demontabile. Din felul cum se desfășura procesul creator, era convins că acea poemă avea să fie una din operele lui cele mai desăvîrșite.

Superbardul era supranumit „poetul întunericului". Sîngele de liliac ce-i curgea prin vine, vînturat de multe generații, de pe vremea unui străbunic cam liliachiu, îl îndemna să fugă de lumină cînd începeau să-l scuture frigurile creației. Astupa singura fereastră a odăii cu o minuțiozitate de dentist și nu începea să scrie pînă nu obținea întunericul de care inspirația lui avea nevoie, și în care nu numai obiectele, dar și sunetele și mirosurile ajungeau să-și piardă volumul și contururile originale.

Dar caracteristica fundamentală a stilului superbardului consta în aceea că în versurile lui ideile nu erau exprimate prin cuvinte, ci numai prin silabe. Ordinea în care acestea se grupau, se răsfirau, se ciocneau și se înlănțuiau era jocul întîmplării. Fiecare silabă, dictată de clocotitoarea lui inspirație, era imediat scrisă pe o bucățică de hîrtie cît se poate de mică, cel mult de mărimea unei bancnote de o sută îndoită în patru.

Superbardul scria rareori așezat la o masă ; de obicei scria umblînd în sus și-n jos prin odaie, învăluit în anti-nimbul lui de întuneric absolut, aplicînd bucățelele de hîrtie pe perete, pe diferite obiecte neidentificate sau pe propria lui frunte, servindu-i de tăbliță. Odată așternută silaba unică, lăsa să cadă petecul de hîrtie pe unde se nimerea. Zeci, sute de astfel de hîrtiuțe umpleau anti-camera poetului, ca niște frunze răvășite de vînt într-un rămas bun de toamnă.

În clipa cînd simți că poema era terminată, cu ultima silabă răgușe cum cade ultima picătură a unui izvor biruit de secetă, superbardul strigă cu glas mare : „să se facă lumină", și lumina năvăli în odaie, prin ușa dată violent de perete.

Era momentul să înceapă a doua fază a creației poetice. Aceasta consta în a aduna hîrtiuțele scrise și a le înșira, una cîte una, pe un fir subțire de argint, ce se desfășura fără sfîrșit, de pe un mosor de aceiași metal, prins în perete. Cînd ultima hîrtie intra pe sîrmă, la locul ei, superbardul șuiera satisfăcut prin strungăreață, netezindu-și barbișonul cu mișcări de o intimitate ce putea să pară exagerată oricărei persoane bărbierite complet. Ca totdeauna în asemenea momente, era cu totul istovit de efortul creației, dar, în același timp, simțea cum urca, din adîncul întregii lui făpturi, acea liniște senină, acea destindere anti-totală, care nu e altceva decît plata și răsplata geniului triumfător.

Singur pe lume

S-a născut, a trăit și a murit singur, singur ca nimeni altul. Nu s-a găsit nici măcar o umbră ca să-l întovărășească în hoinăreala lui fără țintă pe drumurile pustii ale vieții. Umbră proprie nu avea, căci de mic copil fusese cusut cu un ac de busolă și centrat pe zenit, astfel încît avea soarele mereu deasupra capului.

Orfan din fire, văduv din alte motive, singurătatea devenise la el o stare naturală. Simpla prezență a unei ființe vii îl făcea să se gelatineze pînă-n fundul fundului, și rămînea gelatinat zile și săptămîni în șir. Cine știe ce putere din afara rînduielilor cunoscute, făcuse să nu-i crească decît un singur dinte. Din fericire, acel dinte îi servea și de scobitoare.

Locuia într-o cameră mică, băgată într-una mai mare, ca și camerele de automobil. Ambele camere erau unite între ele printr-o enigmă în stil etrusc, un rebus încîlcit, căruia nu-i putea da nimeni de rost și care făcea și mai absolută izolarea în care trăia. O persoană normală întrebuințează, în termen mijlociu, un rulou și jumătate de hîrtie igienică pe noapte.

Cînd un om e singur pe lume, felul lui de viață nu are prea mare importanță și în general nu prezintă nici un interes pentru ceilalți oameni. Se cunosc însă cîteva cazuri care ies din comun și de aceea merită să fie amintite.

Primul este cazul unui Tînăr cu Termen Redus, care știa dinainte că va avea o viață scurtă.

Al doilea este cazul acelei persoane care a zburat toată viața ei într-un avion fără pilot, comandat prin radio de la distanță.

Al treilea caz, patetic între toate, este acela al Decemvirului din antichitate, căruia nici pomposul titlu ce purta nu i-a fost de nici un folos.

Cînd a izbucnit războiul, omul nostru a răsuflat ușurat. Atunci, timp de cîțiva ani, RĂZBOIUL a fost singur pe lume. Însă după încheierea păcii, lucrurile intrară din nou în făgașul lor obișnuit, și nu mult timp după aceea, bietul om își luă rămas bun de la viață, încheindu-și zilele așa cum le începuse : singur pe lume.

Grigore Cugler

Din volumul:

VI-L PREZINT PE ȚEAVĂ

Vi-l prezint pe Țeavă

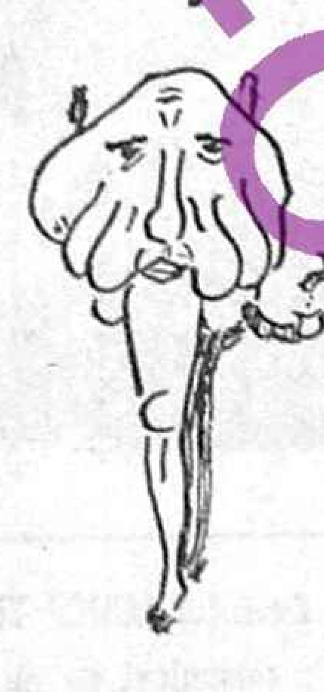

Între orele 8 și 8 și 8, ordonanța mea de timp de pace vine să mă trezească, aducîndu-mi pe o tavă gustarea de dimineață. Aceasta constă dintr-o fiertură de țurțuri de ghiață dați pe răzătoare, scăzută bine și subțiată cu apă de la canea.

Ordonanța mea de timp de pace este un flăcău de fel din Baia-de-Aramă. În timpul războiului a fost ordonanța mea de război. Pe grumazul lui temeinic am sprijinit de nenumărate ori, țintind spre inamic, cînd patul puștii, cînd afetul tunului, cînd tubul bazucii, cînd cracana mitralierii. În recunoașterea acelor multiple întrebuințări i-am zis Țeavă, și Țeavă a rămas.

Dar pe Țeavă nu-l încîntă cîtuși de puțin serviciul lui din timp de pace. Găsește înjositor faptul că eu, patronul lui, nu-i cer să care decît apă. „Mai beți vă rog și altceva", gîlgîie el, galvanizat, părîndu-i-se că ar înainta în categorie dacă i-ar fi îngăduit să transporte și alte lichide, mai puțin ordinare. Dar eu nu beau decît apă, și de aceea îi răspund, cu o liniște care îl scoate din sărite : „păi bine, măi Țeavă, apa este doar baza oricărei băuturi, tu nu-nțelegi ? Dacă n-ar exista apă n-ar exista nici șampanie, nici cafeluța gingirlie și nici scrumbiile".

„Scrumbiile nu este băutură", comentează Țeavă, ca să nu se dea bătut, și se închide cu cheia în umblătoarea de sub scară, unde stă și trage apa, ca prostul, ceasuri întregi...

Cheia

Noaptea trecută, am găsit o cheie, căzută întîmplător pe asfaltul negru al străzii. O bucățică de metal ieftin, desprins fără știre din rostul unei existențe necunoscute.

Am luat-o de jos și i-am simțit răceala în palmă, apoi am trecut un deget cercetător peste muchia ei crestată de zimți capricioși. Și de-odată am strîns mîna, de grijă să nu-mi cadă mie cheia.

Pentru cel ce a pierdut-o, era o cheie oarecare, o cheie ce deschidea o singură ușă ; pentru mine însă, este un talisman ce-mi deschide multe uși, spre acea lume nelămurită de vise și iluzii, singura în care știu să-mi găsesc drumul fără să mă rătăcesc.

Bon de rechiziție

Polonius s-a ascuns în măseaua mea, Ritta. Nu m-a supărat și, la început, n-am zis nimic. De cîte ori deschid însă gura ca să refac în sens invers opera berzelor și a îngerașilor, el îmi pune bețe în roata care reprezintă singura mea stare civilă. Cu acest sistem voi ajunge, desigur, la covrigi. Dacă Polonius îmi va pune bețe și-n covrigi, atunci voi căuta o mascotă, o voi culca pe spate cu pedalele în sus și, din fiecare mugur de mamelă de pe pîntecele ei, voi face cîte un mercenar.

Este mica mea răzbunare, dar, la urma urmelor, nu am și eu dreptul la o stalactită, ușor îndoită ?

Muzica rotativelor

■ Din Paris, **Catacombes** (Messager supraconfessionnel de l'eglise du silence, nr. 222—223, mars-avril 1990, de sub direcția d-lui Sergiu Grossu) a poposit ocazional între maldărele de publicații oferite pe tejghelele improvizate ale Bucureștiului. Ca un omagiu adus **Româniel** martire, Renée Casin semnează articolul „L'Europe est une chrétienté" — Europa este o creștinătate. **La acest sfîrșit de secol,** credem și noi, în creștinătate se află sursa unității europene !

■ Numărul prim din **A.B.C.** — Revistă social-politică și culturală, editată de Asociația „Echinox" din Cluj, reunește, într-adevăr, semnături de marcă : Mircea Zaciu, Eugen Uricariu, Nicolae Prelipceanu, Doina Cetea. Ca pretutindeni, în revistele cu preponderență informativă, doar trimiteri la literatură. O notă : „Opriți-l pe Emanuel Valeriu... să mai facă referințe literare". Doar atît ?

■ Un sumar-maraton în cele trei numere reunite ale **Vieții Românești (10-11-12 1989,** parcă renăscută din propria-i cenușă. (La propriu chiar, căci miezul volumului e recuperat dintr-un număr dat la topit). Sub una din semnături, data : ianuarie 1990 ! Ce-are a face ! N. Steinhardt, cu prea agerul său simț asociativ (nu putem vorbi de el decît la prezent !) aseamănă, în „Doi realiști" pe Ion Creangă cu Nichita Stănescu, creatori petulanți, neîndoios : „La amîndoi jocul scapără scîntei : s-ar zice o bătută în ritm descîntat, un soi de foc, de horă învîrtită pînă la extaz, de intrare a cuvintelor într-o cursă de răpunere fără cruțare dar și supravegheată de un ochi știutor și cîrmuită de o mînă care nu șovăie". Despre un alt suprem mînuitor de **Hore,** Tudor Arghezi, Ion Negoițescu, evidențiază resorturile resentimentului, ca factor de viziune la prozator, caracterul revendicativ al liricii acestuia, cu punctul final : „În culegerile ulterioare, scriitorul își mai spune cîteodată cuvîntul, dar cel mai adesea se reproduce pe sine în stereotipii «argheziene», fabricate fără valoare, ori chiar în producția cea mai joasă a **realismului socialist, căruia acest** poet într-adevăr național, i-a putut rezista : antropologia lui negativă și secătuirea prin vînzare a vocației lui spirituale au contribuit probabil la aceasta". (Din **Istoria literaturii române).** Trist, sobru, cu notații esențiale, ciclul de poezii al Florenței Albu, despre sat. Cităm din **Desrădăcinare** : „Să mă întorc la vreme. Dar / care-l vremea întoarcerii, / cîmpie obosită, de-o ființă / cu marea și mileniul, / cu sîngele și stelele ? / Nu mai avem pămînt la rădăcini. / Nici dorul nu mai este țărănesc". Ultimul vers răsună ca un refren, dimpreună cu cel de la sfîrșitul poeziei : „Am luat cu noi numai pămînt de flori / pămînt cît să ne-ncapă morții. / Restul e praf și pulbere — ne zboară rădăcina, / cercită cu sîrpa. Himeră de pămînt. / Nici dorul nu mai este românesc".

■ Dramatic, volitiv patetic, **Psalmul** semnat de Ileana Mălăncioiu în **Luceafărul** (nr. 15, 9 mai a.c.), în registrul cunoscutei sale imagistici : „Totul mă oprește să strig. / Cu moartea pre moarte călcînd. / Capul meu retezat este însă / Singura mea certitudine".

Despre notația intimistă, ridicată frecvent la densitatea reflexiei, în lirica poetului Mihail Crama scrie, tot în **Luceafărul,** Laurențiu Ulici, cu o deplină înțelegere și capacitate de definire a operei unuia din ultimii supraviețuitori ai generației pierdute, și ca să precizăm, a unuia dintre cei mai reprezentativi.

■ Despre un mare neîndreptățit, Dinu Pillat, calde rînduri evocative semnează istoricul literar Al. Săndulescu, în **Jurnalul literar** (nr. 18, 7 mai a.c.). Cîte nu rămîn mai departe de spus referitor la această atît de pură figură a culturii noastre, despre omul a cărui timpurie plecare dintre noi o putem cu atît mai mult regreta în zilele acestea, de cumpănă și grave întrebări.

■ Din New York ne parvine trimestrialul **Polemici,** condus de către dl. Al. Bulcan, un cuprinzător periodic de conștiință națională, din cuprinsul căruia, din păcate, nu putem decît spicui, sub semnătura istoricului literar Nicolae Gheran, un interviu luat d-lui Mircea Răceanu, o scrisoare deschisă, adresată de scriitorul Al. I. Ghilia, d-lui Ion Iliescu, o convorbire cu d. Nicolae Cărjă, președint[ele] C.N.R. din N.Y. Monica L[ovi]nescu semnează cronica lite[rară] la volumul **Casa** al lui Ha[...] Stănciulescu, apreciindu-i [...] rocitatea pură". Al. Bulcan [se] ocupă de romanul **În bătaia v[în]turilor,** scris de Corin Bia[n] „apărut sub însemnele [...] riale ale editurii **Junimea** [...] iar, dar, de fapt, sub grija [or]ganelor de securitate, [...] bile cu activitatea de [...] spionaj". Într-o notă de [...] la cronica sa, dl. Bulcan [...] următoarele considerente [...] pe matadorii presei [...] care revin vesel la prora [...] cești domni, nici mai mult [...] mai puțin, [...] pregătesc [...] să-și continue nestingheriți [...] ritul însăilării cuvintelor, [...] vederea sustragerii de la o [...] tivitate pozitivă, neîndo[...] sau făcîndu-se a nu [...] grava contradicție morală [...] care se află". În chipul cel [...] firesc, scoși din ladă, [...] sirigoi îi atacă vehement [...] românii întorși din exil : „C[...] face conștiințele «turcite» [...] dictaturii ceaușiste ? Simple [...] condamne conștiințele [...] rate, acuzatoare, la un [...] exil !" Împrumutăm de la [...] tinsul vînător și pescar [...] Popovici, cea mai recentă [...] plică a sa, din presă : no [...] ment...

SEVER

Pagină realizată de Barbu Cioculescu, Gheorghe Grigurcu, Petre Stoica

www.corneliu-coposu.ro

Opriți teroarea!

Început timid, cu amenințări directe și indirecte, [illegible] bita, lanțuri, cuțit, valul de violențe a luat proporții îngrijorătoare. „CRIMA A DEVENIT FAPTĂ". Nesăbuința nu-i act necugetat. În spatele ei se ascund eminențe cenușii, ce aruncă în luptă specialiști în arta diversiunii, maeștrii în arta calomniei, regizori în sfînta minciună. Închizătorii democrației sînt conștienți că în fața lor sînt oamenii de bine ai țării, dispuși să accepte, [illegible]ind sacrificiul suprem.

Al doilea eșalon comunist, eșalonul celor neîmpliniți, ratați sub Ceaușescu, [illegible] într-o noapte de pomină „22 decembrie" în gruparea F.S.N., emanații Revoluției caută pe orice cale să compromită forțele democratice, denaturînd adevărul, dînd cu totul altă interpretare nobilului ideal al Revoluției: DEMOCRAȚIE — LIBERTATE — DEMNITATE.

Gravă și dureroasă e pasivitatea multora dintre noi, ce nu înțeleg, nu riposteazä, nu fac front comun pentru a înăbuși încă din fașă MINCIUNA ȘI CALOMNIA — ce nu aparțin poporului ROMÂN.

Efectul robotizării, încolonarea, plancarde și lozinci, aplauze nesfîrșite ce timp de 45 de ani au îngenunchiat spiritul românesc, se simt și azi. Teama de a fi arestat, pierderea locului de muncă, spectrul șomajului — sînt azi cultivate și sădite cu cinism, devenind mijloc de propagandă al comuniștilor cu față umană.

Dezbinarea a devenit un fapt real. Ura a prins rădăcini. Lovim cu sînge rece, înfigem cuțitul zîmbind, român în român. Ultimul cap al hidrei comuniste, în ultima zvîrcolire și-a arătat adevărata față. Ciracii „DESPOTULUI ÎNȚELEPT" s-au transformat în bande de hăitași, evangheliștii roșii sînt hotărîți să joace totul pe ultima carte. Cauza și efectul au același numitor comun: NEOCOMUNISMUL.

Adevărul sub cizma tăcerii, radioul și televiziunea cenzurate, ce reprezintă oare? Abuz, e puțin spus. Noua politică a dictaturii comuniste reprezintă cel mai flagrant act împotriva instaurării unei democrații reale.

Valul de represalii împotriva partidelor istorice, a celor ce nu sînt emanația revoluției, naște legitimul semn de întrebare: ÎNCOTRO? Singurul ce are drept să decidă, să-și spună cuvîntul, e numai poporul. De ce nu-l lăsăm pe el să-și spună cuvîntul: DEMOCRAȚIE SAU COMUNISM?

Loialitatea propagandei electorale, sub scutul FSN-ului, a poliției ce a rămas miliție, ce rămîne pasivă la tot ce se întîmplă, cum poate oare fi interpretată? Răspunsul e unul singur: GARDA MOARE DAR NU SE PREDĂ.

În virtutea bunului simț, nu am prezentat în acest articol, abuzurile comise: arestări, devastări de sedii, bătăi, crime.

Nu doresc să instig pe nimeni, toți avem o singură datorie: SĂ NU DENATURĂM REALITATEA, SĂ SPUNEM LUCRURILOR PE NUME, SĂ ELIMINĂM TEAMA ȘI SUSPICIUNEA. OPȚIUNEA POLITICĂ NU SE POATE TRANSFORMA ÎN TEROARE ȘI VIOLENȚĂ.

NABUCO

Eu unde votez?

Vă întreb conform tuturor legilor scrise și nescrise ale omenirii domnule președinte.

Sînt cetățean român cu domiciliul în străinătate „dizident" de-o viață a sistemului în care m-am născut.

Fiind profesor în București și locuind în centrul orașului în anul 1977, aprilie am semnat apelul „Paul Goma" prin care împreună cu cei 200 de semnatari ceream punerea în practică a drepturilor cele mai elementare ale omului, drepturi semnate de însuși președintele României de atunci, conform actului final Helsinki și etalate și acum cu atîta generozitate.

În iunie 1978 m-am căsătorit cu cetățeanul austriac Bernhard Gschanes plecînd în Austria, dar mi-am păstrat cetățenia română, continuînd să simt românește și acolo, departe de patrie. Am revenit în țară, pentru scurte perioade, în fiecare an, iar pe data de 26 februarie 1990 am revenit, de data asta cu soțul, definitiv la București, urmînd să obțin o locuință pentru mine și soțul meu Bernhard Gschanes.

Conform legilor în vigoare ar fi urmat să obțin o adresă și un buletin de identitate, și deci a putea vota.

La Primăria Capitalei am depus memorii peste memorii, am tocat ore și nervi, și în sfîrșit de la domnul Iepure care se „ocupa" de repatriați am obținut o adresă (ap. 38, bl. V5C, Dudești Vitan et. 3), să merg să văd și dacă îmi „place", să revin a doua zi să-i spun și voi obține și „hîrtia".

Într-un șantier am căutat și „apartamentul" în care urmam să locuim, dar nici urmă de bloc. Muncitorii de pe șantier mi-au arătat un excavator unde începuseră să sape o groapă de fundație.

Deci vă întreb în „Dreptatea" românească, domnule președinte, Eu **unde** votez?

Mag. MARIANA GSCHANES
Cricovul Sărat nr. 7, bloc 11, sc. B, et. 4, ap. 30, sector 4, București

Mitropolitul Bisericii Române Unite se adresează domnului Ion Iliescu președinte al Consiliului Provizoriu de Uniune Națională

În legătură cu Decretul votat de C.P.U.N. în 24 aprilie 1990, cu prilejul discutării căruia ați afirmat că partea greco-catolică, prezentă în întrunirea din 9 aprilie 1990, a convenit cu partea ortodoxă și cu autoritatea de stat să primească bunurile preluate de către stat în 1948, iar cele preluate de Biserica Ortodoxă să fie predate Bisericii Greco-Catolice pe bază de înțelegere cu Biserica Ortodoxă, nu este adevărat și nu corespunde adevărului, întrucît noi am afirmat cu toată claritatea, că nu putem lua o hotărîre fără de consultarea preoților, lucru ce s-a făcut în 17 aprilie 1990. Această consultare s-a soldat cu hotărîrea că nu se acceptă de către Biserica Greco-Catolică nici o rezolvare fără retrocedare integrală a bunurilor luate de stat prin teroare și predate Bisericii Ortodoxe în 1948. Despre această hotărîre absolută și irevocabilă v-am anunțat printr-o telegramă datată din ziua de 20 aprilie 1990.

Regret foarte mult, Domnule Președinte, că ați susținut cu prilejul discutării decretului lucruri neadevărate. Rămînem pe mai departe persecutați în propria țară. Vă rugăm să reveniți imediat asupra Decretului, pe care așa cum este, NU ÎL PRIMIM.

ALEXANDRU TODEA
Mitropolitul
Bisericii Române Unite cu Roma
Reghin, 25 aprilie 1990

APEL către membrii Biroului Executiv al C.P.U.N.

Încă nu este tîrziu, dar curînd va fi prea tîrziu, dacă nu convocați de urgență, în ședință extraordinară C.P.U.N. pentru dezbaterea introducerii punctului 8 al Proclamației de la Timișoara.

Avînd această inițiativă curajoasă, dovediți că sînteți receptivi față de opinia liber exprimată de milioanele de semnatari ai Proclamației de la Timișoara și că trebuie să dispară pentru totdeauna din viața social-politică a României posibilitatea ca un singur om (nici ales și nici autonumit ca dl. Iliescu Ion) să-și impună propria voință și să decidă soarta poporului.

Neacționînd în acest fel, dați girul dvs. instabilității politice a țării, acțiunilor violente inițiate, exercitate și întreținute de adepții neocomunismului și veți rămîne răspunzători în fața istoriei și a poporului.

Așa să ne ajute Dumnezeu pe fiecare, după cugetul și faptele noastre.

PETRESCU CONRAD-MIHAIL

Fost membru de rînd al P.C.R., posesor de carnet de membru (P.C.R. încă nu s-a dizolvat prin voința membrilor săi), dar cu întreaga ființă alături de cei care luptă împotriva comunismului.

Imprevizibilul 13

S-a prezentat la redacția ziarului nostru domnul Dan Stănescu, candidat pe lista P.N.Ț.-c.d. pentru camera deputaților la alegerile din 20 mai, care ne aduce la cunoștință următoarele:

În după amiaza zilei de 1 mai 1990, zi menționată în calendarul electoral, (deși cu [illegible] roșii) domnia sa a lipit afișe electorale, în locurile destinate acestui scop, în sectorul 3 în care locuiește. Deși domiciliază pe strada Prevederii, domnul Dan Stănescu nu a putut să prevadă:

— că va surprinde pe vînzătoarea de la debitul de tutun situat la intersecția Bulevardului 1 Decembrie cu Bulevardul Ion Sulea, dezlipind aceste afișe în ziua de 02 mai 1990, (din sarcina cui ?);

— că va adresa ofițerului de serviciu de la circa 13 Poliție rugămintea de a merge la fața locului spre a surprinde faptul și că acesta va fi de acord;

— că va interveni însă cu promptitudine un civil, care s-a prezentat locotenent colonel Tilpe Pavel, proaspăt venit în respectiva circă 13 (de ce nivel ?) și va ordona ofițerului de serviciu să nu părăsească postul;

— că va fi necesară o discuție aprinsă cu domnul Tilpe Pavel pentru a binevoi să admită înregistrarea reclamației cu numărul 1273181/02.05.1990) pe care a formulat-o atît împotriva dezlipirii afișelor, cît și împotriva obstrucționării constatării faptului, pe care a ordonat-o. În urma discuției, domnul Tilpe Pavel a recomandat domnului Dan Stănescu să se interneze într-un spital psihiatric, deși acesta figurează pe lista candidaților, iar această listă, deja validată, exclude conform legii electorale, posibilitatea înscrierii vreunui bolnav psihic. Cîți asemenea „bolnavi psihic" o fi trimis domnul Tilpe Pavel în spitale de psihiatrie?

Urmare discuțiilor avute la circa 13 Poliție, au început să apară surprizele: 4 mai noaptea — i-a fost deschis portbagajul, probabil pentru o verificare de rutină; 5 mai noaptea — i-au dispărut ventilele de la roțile mașinii; 9 mai noaptea — i-a dispărut roata de rezervă.

Aceste fapte l-au adus din nou pe domnul Dan Stănescu la Poliție spre a depune o nouă reclamație care a fost acceptată cu amabilitate de domnul colonel Gaspar, comandantul de la circa 13. Acesta însă cu aceeași amabilitate i-a comunicat că răspunsul la precedenta reclamație îi va fi dat după 30 de zile...

La circa 13 nimic nu este previzibil...

DUMITRU NICODIM

CINE TREBUIE SĂ IA MĂSURI?

Îndemnurile la calm, la ducerea unei campanii electorale pașnice, fără violență, și într-un mod civilizat, făcute în repetate rînduri de dl. Ion Iliescu sînt tertipuri de tip comunist, vorbe fără acoperire practică în teren, unde activiștii F.S.N. fac tot ce le stă în puteri să nu aibă opozanți, nedîndu-se înapoi chiar de la crime.

Curios este faptul că, față de multitudinea faptelor grave petrecute, au fost sancționate de lege o infimă parte, celelalte ori nedîndu-li-se curs, ori rămînînd cu autori „necunoscuți".

Unul dintre aceste fapte sancționate de Legea electorală, art. 84 și 85 s-a întîmplat în ziua de 9 mai a.c. la orele 22,40 în Piața Romană, stația I.T.B., cînd sub privirile impasibile a patru subofițeri de poliție, 3 indivizi au început deteriorarea afișului electoral cu portretul d-lui Ion Rațiu.

Unul dintre cetățenii de față a cerut polițiștilor să-i legitimeze pe cei 3 indivizi, dar stupoare: chiar cetățeanul a fost letigimat, cei 3 răufăcători începînd să-l înjure și să-l acuze că-i plătit în dolari, argument fesenist arhicunoscut, dorind în mod expres să afle locul de muncă al cetățeanului onest pentru a se lua măsuri contra lui.

Această manevră a respectivilor feseniști a reușit ce și-a propus: să intimideze privitorii, dar nu a înșelat mulțimea care se formase între timp.

Cei 4 subofițeri de poliție au părăsit locul fără a lua nici o măsură. Trei ore mai tîrziu TVRL a difuzat un comunicat în care poliția anunța că își face datoria privind Legea Electorală.

E. ȚEPEȘ

Dezmințire

Subsemnata Martha Rațiu și fiicele Lidia Mihăilescu și Victoria Stănescu protestăm cu indignare împotriva articolului „Descendența domnului Rațiu" apărut în ziarul AZI din 3 mai 1990 sub semnătura lui Dimitrie Miu.

Nimeni din familia mea nu a susținut vreodată că sîntem singurii descendenți reali în viață ai memorandistului Ioan Rațiu și nu contestăm înrudirea domnului Ion Rațiu cu acesta.

Pot depune mărturie că articolul susamintit mai conține și alte afirmații false: mă numesc Martha Rațiu și nu Mihăilescu (care a fost numele primului soț), am 79 ani și nu 84, locuiesc în București și sînt doar în vizită la fiica mea din Petroșani.

Deși nu cunosc gradul exact de înrudire cu domnul Ion Rațiu, găsesc că prezintă multe asemănări fizice cu defunctul meu tată, avocat Victor Rațiu și cu memorandistul Ioan Rațiu.

Cerem autorului Dimitrie Miu să-și retragă afirmațiile eronate, să se documenteze mai bine în viitor, și să ceară public scuze domnului Ion Rațiu pentru denigrare.

PRECIZĂRI

Domnul Nicolae Rotaru, semnatar al unor texte în ziarul nostru, nu este una și aceeași persoană cu scriitorul și publicistul Nicolae Rotaru, secretarul general de redacție al revistei „Pentru Patrie".

•

Domnul dr. Traian G. Ionescu, director al Centrului de calcul și statistică sanitară al Ministerului Sănătății, ne roagă să precizăm că nu are nici o legătură cu domnul dr. Traian Ionescu, autorul articolului „F.S.N.-ul își dă arama pe față" publicat de ziarul nostru la 6 mai 1990.

Comemorarea unui martir

Pe data de 10 mai 1990, a avut loc la cimitirul Belu-catolic comemorarea a 41 de ani de la moartea celui ce a fost Vasile Aftemie, vicar de București al Bisericii greco-catolice, martir al neamului românesc ucis de anchetatorii comuniști în beciurile Ministerului de Interne.

S-a născut la 14 iulie 1899 la Tîrnava Mică, într-o familie în care spiritul românesc al Unirii ardea mereu. Urmează seminarul la Blaj, această Romă a românilor din Ardeal, unde devine un discipol al Școlii Ardelene.

Este animatorul cîtorva manifestații pentru unirea Transilvaniei cu România care a culminat cu cea de la 15 mai 1914 cu ocazia aniversării Adunării de la Blaj (1848).

Venirea marelui moment al Unirii este reflectată în organele de presă ale Mitropoliei Blaj, în care se lansează apelul pentru unire:

„Noi, reprezentanții Mitropoliei Bisericii române greco-catolice, ca fii loiali ai națiunii române, în urma situației create de război, afirmăm că interesele vitale ale națiunii române ai căror preoți sîntem, cerem de o manieră categorică și imperativă dreptul poporului de a-și alege soarta sa. În consecință, salutăm cu căldură, onorăm și dăm întreaga noastră susținere acțiunii făcută de Consiliul națiunii române, singurul în drept de a conduce politica națiunii, a românilor din Ungaria și Transilvania".

În această atmosferă, tînărul Vasile Aftemie se remarcă prin atitudinea luată în favoarea poporului, iar după Marea Unire își ia doctoratul în Teologie, în 1925.

Dovedind calități excepționale de organizator și mari calități spirituale este numit vice-rector la Academia Teologică Blaj, iar mai tîrziu vicar al Bucureștiului, unde a depus o activitate de dirijare spirituală a poporului amenințat de ocupația sovietică, împotriva politicii de distrugere a Bisericii catolice și a aservirii acesteia.

În octombrie 1948, Vasile Aftemie, vicar general de București, este arestat și internat la mănăstirea Căldărușani. După 1 decembrie 1948, Biserica greco-catolică din România este desființată prin decret al regimului comunist, iar bunurile sale confiscate.

În mai 1949, Vasile Aftemie este închis în celulele Ministerului de Interne cu un regim inuman și torturat cu brutalitate în cursul interogatoriilor. Torționarii doreau să înscenze participarea Bisericii greco-catolice la rezistența partizanilor anticomuniști din Făgăraș, Semenic, Muntele Mare și din alte puncte ale țării.

Caracterul ferm a lui Vasile Aftemie a surprins pe anchetatori. În urma torturilor fizice și psihice, el a decedat în închisoare.

Acum, la 41 de ani de la moartea sa, cîteva zeci de oameni au ținut să-i aducă un pios omagiu. Ultimul omagiu adus martirajului episcopului Vasile Aftemie a fost din partea mitropolitului Alex. Todea, demn urmaș pe calvarul crucii Bisericii greco-catolice române.

Slujba de comemorare a fost oficiată de dr. Augustin Cicenjon, vicar de București al Bisericii greco-catolice din România și un sobor de preoți. Din partea P.N.Ț.-c.d a participat domnul Cicerone Ionițoiu, secretar general adjunct al partidului.

E. ȚEPEȘ

GREVA GOLANILOR

[illegible]aralel cu demonstrația pașnică „anticomunistă" începută la 22.04.1990, un grup de golani hotărît să declare greva foamei în semn de protest față de politica guvernului și personal a domnului Iliescu, ce refuză participarea la un dialog deschis, denaturează adevărul, a[illegible]înd în continuare politica de dezbinare și dezinformare.

[illegible]ARMEN AURELIA DUMITRESCU, în vîrstă de 35 ani, funcționar la T.L.H.S. București, brigada 405 Fundulea, intrată în greva foamei pe 30.04.1990, consideră protestul întrerupt atît timp cît decretul 473 slujește în continuare guvernul, trunchiază adevărul, a [illegible] mijloc de propagandă a grupării F.S.N. Nerecunoașterea punctului 8 al Proclamației de la Timișoara și neintroducerea lui în Legea electorală e un [illegible] al disidenților ceaușiști. Deasemenea, cer demisia generalului Chițac, eliberarea celor arestați pe 18 februarie și 24 aprilie 1990.

[illegible]UGEN POPOVICI în vîrstă de 42 de ani, muncitor la cooperativa „Înainte" Agnita, jud. Sibiu, în afara celor două puncte (Decretul 473 și punctul 8 al Proclamației din Timișoara) cere judecarea și condamnarea tuturor celor vinovați de abuzurile comise înainte și după revoluție.

[illegible]IU CORNELIU, muncitor la [illegible]CHIM București, în vîrstă de 29 de ani, în afara celor două puncte cerute de toți greviștii cere în mod expres judecarea generalului Chițac.

[illegible]ICUȘOARA SÎRBU, călugăriță la Mănăstirea Vladimirești, jud. Galați, în vîrstă de 21 de ani, alături de măicuțele MIHAI [illegible]RGHINA și CIRCU LIANA, cer demisia sinodului comunist, înlăturarea patriarhului, care prin tot ce a făcut și [illegible] încalcă religia creștină. Referitor la cele două puncte cerute de greviști ele cer ca acestea să capete caracter legal.

VIOREL POP, muncitor la Intreprinderea minieră Mehedinți protestează împotriva tuturor abuzurilor ce se petrec în țară cu aprobarea tacită a domnului Iliescu. Susține cele două puncte cerute de greviști și cere demisia și judecarea de urgență a generalului Chițac.

SAVIN VASILE ADRIAN, în vîrstă de 32 ani, educator la Școala generală nr. 11 București, intrat în greva foamei pe data de 03.05.1990, cere participarea presei române și internaționale la dialog, transmiterea integrală la TVR, susține cele două puncte cerute de toți greviștii, cu mențiunea expresă: înlăturarea generalului Chițac.

HEREȘ GEORGE, sudor la Antrepriza de construcții Satu-Mare, în grevă din 30.04.1990 protestează împotriva abuzurilor F.S.N. Nu va înceta greva foamei pînă la abrogarea decretului 473 și legiferarea punctului 8 de la Timișoara.

GHEORGHE PANĂ, țăran din comuna Buciumeni, jud. Dîmbovița, în afara celor două puncte, cere abrogarea decretului 42 din 30 ian. 1990. Acest act normativ nu reprezintă adevărata stare de fapt a țărănimii. Plata loturilor de 3 000—5 000 m.p. e o sfidare și jignire adusă țăranului.

VIOREL PAVEL, lăcătuș mecanic la I.A.M.C. Tîrgoviște, în vîrstă de 32 ani, protestează împotriva abuzurilor comise de noul guvern, susține cele două puncte, continuă greva foamei pînă la victoria deplină.

STELIAN CENUȘARU, domiciliat în București, în vîrstă de 43 ani, maistru constructor, în grevă începînd cu 03.05.1990 consideră că decretul 473 slujește guvernul, instaurarea la putere a Frontului reprezintă furtul revoluției. Consider adoptarea Proclamației de la Timișoara un act de dreptate.

SIMUȘ VASILE, ultimul intervievat din cei 46 de greviști, **lăcătuș mecanic la Fabrica de elemente de automatizări,** e hotărît să continue greva făcînd **mențiunea ca dialogul să fie televizat în întregime cu participarea tuturor acreditaților de presă.**

În timp ce acești oameni continuă greva, lipsiți de asistență medicală, „binevoitori" telefonează familiilor lor amenințînd cu pierderea locului lor de muncă.

NABUCO

Mondo-golaniada

Românii din diasporă au devenit și ei golani. Nu-i de mirare! Ieri am primit la redacție memorii și semnături de adeziune de la golanii comunităților de români din Australia și America de Sud. În numărul de mîine al ziarului nostru vom reveni cu amănunte.

Opinii privind dezvoltarea cooperației de consum și a cooperației de credit

Încă de la începuturile activității sale, care în timp înseamnă peste 100 de ani, Partidul Național Țărănesc, în prezent Partidul Național Țărănesc — creștin și democrat, s-a afirmat ca un promotor consecvent al mișcării cooperatiste din România, mișcare economică și socială de masă întemeiată pe muncă, cu scopul liberalizării păturilor nevoiașe de dependența economică a cămătarilor, stăpînilor de pămînt, comercianților, întreprinzătorilor industriali etc.

Personalități de seamă din conducerea Partidului Național Țărănesc, ca Ion Mihalache, Virgil Madgearu și alții, au îndemnat și susținut în mod practic și teoretic înființarea de asociații cooperatiste.

Astfel, Ion Mihalache, fondator al Partidului Țărănesc din vechiul regat, este cel care a organizat primele cooperative, bănci populare, și primele cooperative de consum din zona Muscelului și Topolovenilor. Lui Ion Mihalache îi aparține și înființarea primei cooperative de producție viticolă, „Vinicola", în 1922, precum și cooperativa pentru valorificarea subsolului petrolier din zona Topoloveni etc.

Virgil Madgearu considera mișcarea cooperatistă drept un mijloc de apărare a intereselor păturilor largi ale populației, generator de organizații bazate pe muncă și nu pe exploatare. Cooperativele vor servi și în viitor interesele celor mulți care vor fi atît beneficiarii serviciilor economice diverse, furnizate de cooperative, cît și proprietarii și implicit, beneficiarii dividendelor obținute.

Politica antinaționalistă dusă de dictatura comunistă a produs daune grave cooperației. Deși cooperația are o serie de înfăptuiri, ea nu a putut să-și pună în valoare toate valențele, a avut de suferit. Aceasta s-a datorat vechilor practici voluntariste și subiectiviste, metodelor administrative de conducere, lanțului birocratic al unei conduceri excesiv de centralizate.

Sfera de activitate a cooperației a fost arbitrar îngrădită, în primul rînd la sate. Țăranului i s-a aplicat un regim de cetățean de a doua categorie, prin limitarea mărfurilor ce se desfăceau la sate, perceperea unui adaos pentru așa-zisele cheltuieli de transport, prin sistemul antieconomic de condiționare a vînzărilor de produse industriale în schimbul produselor agricole. Această politică a nemulțumit populația rurală, a frînat producția agricolă.

O parte din averea și domeniile de activitate ale cooperației, comerțul din o serie de orașe, cu magazinele și depozitele sale, baza turistică, sectorul de achiziționare și preluare a legumelor și fructelor, a plantelor medicinale și fructelor de pădure au fost abuziv trecute în proprietatea statului, etatizate.

La aceasta se adaugă încălcarea oricăror reguli de democrație, toate cadrele de conducere, de sus pînă în jos, fiind impuse de partidul comunist. De altfel, cooperația era locul unde trebuiau plasați toți care-i supărau pe marii șefi comuniști.

Au fost aduse daune mari învățămîntului cooperatist, presei cooperatiste, relațiilor cooperației cu organizațiile cooperatiste din alte țări. Din cauza neaprobării cotizației la Alianța Cooperatistă Internațională, de 1 700$ anual — timp de trei ani — la începutul acestui an Cooperația de consum din România a fost pe punctul de a fi exclusă din A.C.I., deși făcea parte dintre membrii fondatori (1895).

Dar toate acestea aparțin trecutului. Revoluția din decembrie 1989 oferă perspective multiple dezvoltării și afirmării cooperației.

În prezent, *Cooperația de consum* realizează un volum de operațiuni de peste 130 miliarde de lei, numărul membrilor este de 6,5 milioane, numărul cooperativelor de 2 600, unități economice 81 000, fonduri proprii 28 miliarde lei, număr de salariați 215 000.

Cooperația de credit, număr membri — 4 910 000, număr cooperative — 827, fonduri proprii 8 344 000 lei, din care: fondul social al membrilor 6 857 000 lei.

Cooperația de consum și cooperația de credit trebuie să revină pe făgașul lor normal, să-și organizeze întreaga lor activitate pe baza unor concepții moderne, astfel ca tot ceea ce înfăptuiesc să răspundă noilor cerințe ale societății românești.

Cooperația de consum va orienta activitățile sale de aprovizionare cu mărfuri a populației, de cumpărare și valorificare a produselor agricole, de industrie și prestări de servicii pentru trecerea la economia de piață și pentru promovarea liberei inițiative.

Activitatea comercială se va axa pe aprovizionarea populației cu acele mărfuri pe care le dorește, prioritate avînd mărfurile căutate și de care populația nu a putut beneficia din partea regimului totalitar. Întreg complexul de operațiuni comerciale se va realiza pe baza liberei concurențe, ceea ce va determina promovarea la vînzare numai a mărfurilor de bună calitate.

Aprovizionarea cu mărfuri a unităților se va asigura prin relații directe ale cooperativelor cu fabricile producătoare, înlăturîndu-se treptat verigile intermediare.

Se va extinde rețeaua comercială de magazine și unități de alimentație publică și de turism, concomitent cu modernizarea celei existente. Se vor extinde formele moderne de comerț și se va ridica gradul de bună servire a cumpărătorilor. Cooperația de consum va pune un accent mai mare pe activitatea turistică, organizîndu-și unități proprii atît pentru turismul intern, cît și pentru cel extern.

Unele unități comerciale de alimentație publică și turistice, unități de producție, de prestări de servicii, vor putea fi concesionate particularilor pe baza liberei inițiative, prin înțelegere între cooperative și solicitanți.

Cooperativele de consum vor sprijini țărănimea pentru creșterea producției agricole și a veniturilor acesteia, prin aprovizionarea cu unelte agricole, produși de rasă superioară, pui de o zi, semințe, răsaduri, pomi fructiferi, viță de vie, viermi de mătase, biostimulatori pentru albine, asistență tehnică etc.

Prezente în toate comunele și satele, cooperativele de consum pot sprijini țărănimea și prin valorificarea disponibilului de produse agricole al acesteia. Cumpărarea produselor agricole se va face pe baze comerciale la prețurile stabilite de stat sau la prețuri de învoială, fără nici un fel de condiționare. Produsele cumpărate pot fi vîndute de cooperative în stare naturală sau prelucrate.

Unitățile cooperatiste pot prelua și în comision vînzarea unor produse agricole, ceea ce va aduce țărănimii economie de timp și bani.

Industria mică a cooperației de consum, care are ca obiect principal producția bunurilor de larg consum pentru complinirea fondului de marfă necesar aprovizionării populației, va fi orientată în întregime spre economia de piață. Aceasta înseamnă de fapt cunoașterea cerințelor și a posibilităților de resurse materiale, ridicarea calității produselor, liberalizarea prețurilor, asigurarea unor relații directe de către fiecare cooperativă cu beneficiarii produselor respective.

Programul de producție al fiecărei unități se va stabili de către obiectivul respectiv pe baza portofoliului de comenzi și nu pentru stoc.

Prestările de servicii care, după cum se cunoaște, au un important rol economic și social pentru populație, se vor diversifica în continuare. Populația din comune și sate va beneficia de un număr tot mai mare de servicii, în raport de solicitări. Vor lua o mai mare amploare serviciile de construcții de locuințe, de proiectare și întreținere a locuințelor. De asemenea, unitățile cooperației de consum vor extinde rețeaua de unități prestatoare de servicii agricole pentru țărănime, cum sînt: organizarea de stîni cooperatiste, cositul finului, arat, semănat, treierat, transportul în pastoral al albinelor, producția de pui, etc. etc.

Tarifele pentru prestări de servicii vor fi stabilite de cooperative, astfel ca ele să se situeze la un nivel mai scăzut decît cele ale statului.

Se va asigura ridicarea calității serviciilor, dotarea corespunzătoare a unităților. Unele unități, așa cum s-a arătat mai sus, vor fi concesionate la cererea unor persoane particulare.

Cooperativele de consum vor face export din produsele pe care le realizează în unitățile lor industriale sau cumpărate de la populație. O parte din valuta realizată va fi reținută de către cooperative, în vederea plății unor importuri necesare dotării sau prelucrării produselor exportate.

La baza tuturor activităților cooperației de consum se vor situa beneficiul și rentabilitatea, gospodărirea cu grijă a resurselor materiale și financiare, prevenirea pierderilor și a oricăror forme de risipă sau păgubire a proprietății cooperatiste.

Cooperativele de credit vor deveni bănci care să fructifice din plin resursele de care dispun, inclusiv pe cele ale cooperativelor de consum, în vederea acordării de credite cu dobîndă redusă, pentru promovarea liberei inițiative, trecerea la economia de piață, sprijinirea locuitorilor, îndeosebi din comune și sate, în vederea procurării celor necesare creșterii producției agricole și rezolvării unor nevoi familiale și gospodărești.

Învățămîntul cooperatist, limitat în timpul regimului totalitar, va fi reorganizat, creîndu-se licee cooperatiste, școli postliceale și o facultate sau secție de cooperație în cadrul actualei Academii de Studii Economice din București. Cooperația va sprijini elevii și studenții care doresc să lucreze în unitățile sale, acordînd burse de studii în țară și străinătate.

Întreaga activitate a cooperației se va desfășura în spiritul unei înalte și adevărate democrații — democrația cooperatistă, în care să se regăsească respectarea liberului consimțămînt, luarea hotărîrilor cu majoritate de voturi.

Cooperația va dezvolta relațiile de colaborare cu organizațiile cooperatiste din alte țări, cu Alianța Cooperatistă Internațională.

Activitățile multiple și complexe ale cooperației de consum și ale cooperației de credit se vor desfășura într-o deplină autonomie, fără nici un fel de amestec din partea statului. Autonomia cooperațiilor, a cooperativelor și întreprinderilor sale înseamnă de fapt stabilirea de către fiecare din acestea a strategiei de dezvoltare, a programelor curente și de perspectivă, fără cifre de control de la centru. Stabilirea numărului de personal și a structurii acestuia, stabilirea veniturilor, a cheltuielilor, a beneficiilor și a modului de utilizare a acestora, aprobarea investițiilor, necesarul de cadre etc., alegerea organelor de conducere va fi făcută de către membrii acestor cooperative și nu impuse din afară.

Avînd în vedere rolul economic și social al cooperației în viața țării, statul va sprijini cooperația prin recunoașterea și ocrotirea proprietății cooperatiste, credite bancare, terenuri din proprietatea statului pentru construcții de magazine, repartizarea de mărfuri, materii prime și materiale de la întreprinderile de stat.

ION SMEDESCU
doctor în economie

„GLASUL MUREȘULUI" un nou săptămînal

Salutăm apariția săptămînalului „Glasul Mureșului", publicație editată de filiala P.N.Ț.-c.d. a județului Mureș.

Urăm succes colectivului de redacție condus de domnul E. CUNCIU.

Ziarul nostru va acorda tot sprijinul periodicului mureșan.

ANUNȚ

Organizația Muncitorească Centrală a Partidului Național Țărănesc-creștin și democrat, cu sediul în București, Bd. Republicii nr. 34, et. 1, face cunoscut tuturor membrilor și simpatizanților săi că în ziua de luni 14 mai, ora 17, va avea loc o mare adunare la sediul central, în cadrul căreia vor lua cuvîntul fruntași din conducerea partidului nostru.

Se vor face comunicări importante în legătură cu programul partidului nostru privind problemele muncitorilor de toate categoriile.

Cercul de studii „Probleme de învățămînt — cercetare — proiectare", sub președinția acad. Caius Iacob are ședința lărgită pe data de 14 mai 1990, ora 17, în Bd. Republicii nr. 55

www.corneliu-coposu.ro

JOCUL PARLAMENTAR

— Lucrările ultimei sesiuni a Consiliului Provizoriu de Uniune Națională din 11 mai 1990 —

Noi măsuri de securitate. Nu ne întrebăm din ce motive, ci numai le observăm: trei cordoane de militari în termen și polițiști (în loc de două) și alte două puncte de control la uși. Ne legitimăm de cinci ori și sîntem trecuți pe un tabel. De ce s-or teme de presă?

Domnul Ion Iliescu, președintele C.P.U.N. își exprimă dorința ca această ultimă ședință să fie calmă, constructivă, liniștită.

Ordinea de zi este compusă dintr-un pachet de legi (în jur de 25 care însumează peste 60 de pagini.

După ce domnul Liviu Lazăr se întreabă cine are interes pentru aprobarea urgentă a acestor decrete, critică faptul că iarăși, materialele au fost înminate parlamentarilor, cu o jumătate de oră înainte de începerea lucrărilor. Ori, nici nu poți citi atîtea pagini, într-o oră, dar să îți mai formezi o părere.

Dl. Ion Diaconescu, de la tribuna Consiliului declară:

„Avînd în vedere că valul de teroare ce s-a dezlănțuit împotriva P.N.Ț.-c.d. împiedică aproape în totalitate desfășurarea campaniei electorale;

— Avînd în vedere că revendicările juste ale grupurilor independente care manifestează în Piața Universității și în alte orașe ale țării și care dețin adeziuni a peste 4,5 milioane de oameni, n-au căpătat pînă în prezent nici un răspuns favorabil din partea Guvernului;

— Avînd în vedere că la demersul partidului nostru către conducerea provizorie a țării, de a se pune capăt valului de teroare și de a se amina data alegerilor, s-a dat un răspuns nedrept și arogant, prin care se încearcă trecerea responsabilității pentru rezolvarea gravelor probleme amintite în sarcina acestui consiliu lipsit de eficiență și controlat antidemocratic de președintele F.S.N.;

P.N.Ț.-c.d. își retrage reprezentanții săi din C.P.U.N.".

Bucurie mare în rîndul „independenților", feseniștilor și galeriei, domnul primar Dan Predescu strigă cu mîinile pîlnie la gură. Asta da, atitudine de primar...

Tot înainte de începerea ordinei de zi, domnul Nicolae Bobu ne aduce la cunoștință că încă n-a fost schimbat din funcția de președinte a Uniunii Democratice a Romilor din România și că domnul Ion Onoriu este un lăutar care vrea să transforme uniunea în surse de cîștiguri.

Dl. Cioabă ripostează, cum era de așteptat, că Uniunea romilor nu este nici cu dl. Ion Iliescu, nici cu Radu Cîmpeanu și nici cu Ion Rațiu. Se mai schimbă oamenii, ce să-i faci. La primul lor congres și-au exprimat adeziunea pentru domnul Iliescu... Mai auzim că uniunea are acum președinte pe dl. Ion Onoriu și vicepreședinte pe dl. Cioabă. Pe cine să mai crezi?...

Dl. Nica Leon insistă să fie introdus la ordinea de zi punctul despre dialogul cu manifestanții. Domnul Iliescu nu este ales încă președinte. De ce se opune? În acest moment începe galeria cu aplauze și în final cu „huo", mai ceva ca pe stadion. Timp de două minute vacarm. Observatorii se ceartă între ei... Sperăm să nu se încaiere, căci nu sînt la îndemînă polițiști cu cîini.

După ce președintele C.P.U.N. îl declară pe Nica Leon iresponsabil, galeria își face datoria: „să fie dat afară!" Sîmbătă, 12 mai la ora 10, se va încerca totuși un dialog.

Înregistrăm alte intervenții înscrise ori de aplauze-obstrucționiste, ori de aplauze-bravo! Funcție de interese („lingușire de partid" — Ion Iliescu); are cuvîntul domnul Dan Iosif: „Vreți să vorbesc?" — întreabă dumnealui sala. „Da, da!" — răspunde F.S.N.

„Vă rog să mă credeți că, dacă vom continua cu atacuri la persoană de tipul lui Nica Leon în această sală, toate aceste cuvinte pe care le rostim sînt auzite diseară în toată țara". Continuă cu nemulțumirea că domnul Nica a adresat atac la persoana președintelui C.P.U.N. și F.S.N. Și dacă tot este atac la persoană, atacă și dumnealui (fiindcă nu există lege la tribunal pentru chemare în judecată — vivat calomnia!). „Dl. Nica Leon a stat în revoluție la un birou etc. etc."...

Se propune o sesiune extraordinare a C.P.U.N. pentru săptămîna viitoare.

Dl. Iliescu supune la vot „cine este pentru — împotrivă — abțineri — mulțumesc".

Dl. Cerveni: „Chiar așa nu vă interesează cine este împotrivă? Așa ați condus tot timpul. (Mai intervin și alții). Tot timpul ați supus la vot ce ați dorit!"

„Și cel din piață reprezintă poporul!"

Se votează din nou. Din totalul de 225 prezenți, 122 sînt împotrivă. Nu se aprobă.

Dl. Cîmpeanu vrea să intervină, dar nu poate. Iarăși cu „pîlnia", dl. Adrian Constantin bruiază: „Dl. Cîmpeanu!... lăsați!... lăsați!"

Se aprobă pînă la urmă un punct pentru ordinea de zi: diverse. Uf!

Domnii Gabriel Andreescu și Constantin Ticu-Dumitrescu considerînd „lipsă de atenție pentru oamenii care manifestează", se retrag din C.P.U.N. Unii dintre cei care nu sînt de acord, acompaniază în stil stadional: „Huo!"

Dl. Iliescu: „Regretabile retrageri" (Dar rîgnetele???) „Continuăm..."

LEGI LA KILOGRAM

La votarea legilor sînt mulți cei care se abțin, considerîndu-se în necunoștință de cauză, din pricina timpului scurt avut pentru studiu. Sînt considerați „ceaușiști". Oare?!

Despre relatarea a trei legi mai importante, și anume: Proiect de Decret-lege privind unele măsuri referitoare la Radioteleviziunea Română;

Proiect de Decret-lege privind îmbunătățirea condițiilor pentru ocrotirea, educarea, școlarizarea și pregătirea profesională a copiilor și tinerilor cu deficiențe fizice sau intelectuale și a minorilor inadaptați;

Proiect de Decret-lege privind înființarea Fundației Române pentru tineret;

Vom reveni cu amănunte în numerele viitoare.

Reținem că foarte mulți parlamentari, la dezbaterea acestor legi au făcut numai act de prezență, ridicînd mîinile pentru numărătoarea voturilor.

Decretul privind înființarea Oficiului Național pentru Cadastru și Geodezie, după îndelungate dezbateri a fost aminat. La fel și cel care propune înființarea Fundației Române pentru Tineret.

Ministrul Apărării Naționale, general-colonel Victor Stănculescu afirmă încă o dată poziția de neutralitate a armatei și de apărătoare onestă a țării și a națiunii române.

MULT-RÎVNITELE „DIVERSE"

S-au înscris la cuvînt (în trei rînduri) peste 50 de parlamentari și 4 observatori, la acest punct.

În afară de propaganda electorală pe care și-a făcut-o fiecare, am reținut:

Dl. Ionel Brătianu a citit un material din care reiese că nu este de acord cu manifestația din Piața Universității, adăugînd: „stați puțin că am sărit un rînd". Discursul pe ton Ceaușescu pe care l-a ținut a fost apreciat cu „aplauze"... „trăiască"... și „bravo", de către sală.

Dl. Răduță Petre de la Partidul Unității Democratice a Romilor — Rudarilor și Lăutarilor a propus introducerea a două materii în școli: religia și igiena.

Dl. Ion Anton, de la Mișcarea Democratică Modernă cu sediul în Craiova, apreciat și în alte rînduri pentru modul energic în care aplaudă și susține orice cuvinte rostite de dl. Iliescu, în costumul său alb (de ginerică), a coborît de la balcon și a citit de pe o hîrtiuță ceva. N-am reținut nimic. La balcon era mult mai vorbăreț...

Dl. Cîmpeanu a ținut o scurtă alocuțiune, în care a condamnat violența din campania electorală. Dl. Adrian Constantin, înfundat în fotoliu, îi strigă încă de la început: „nu puteți veni la tribună?" „Rușine!" „Degeaba, n-a avut nici mai devreme" — i se răspunde din sală, probabil că s-a scos vreun nou post de obstrucționist parlamentar de profesie la concurs, căci la această ședință, dl. Constantin a fost foarte activ. Credem că va ocupa postul...

Dl. Popa Virgil, referindu-se la dl. Iliescu: „Dumnezeu l-a pus în frunte".

Dl. Mesaroș, propune ca bilanțul activității C.P.U.N. să fie dat publicității, precum și aportul membrilor la lucrări.

Dl. Pleșu apreciază discuțiile: „Înțelepte, festive și sentimentale". „Am impresia că sîntem manipulați cu toții, post-mortem, de Ceaușescu" — spune dumnealui, referindu-se la conflictele înregistrate în ultima vreme.

De la domnul general Chițac, aflăm că totul este bine și liniștitor. S-au înregistrat numai 115 incidente în campania electorală, dintre care 51 de ruperi de afișe, 29 spargeri de geamuri și 35 altercații. Nu este atît de alarmant. Situația este bună. Și starea de spirit, 10 mii de oameni au fost privați de libertate, însă numai 5—7% sînt recidiviști, eliberați de curînd. Probabil că de restul mai este nevoie la alegeri... Am mai reținut că au fost încorporați în Poliție mii de oameni... dar mai bine nu mai insistăm...

După mai bine de 13 ore, domnul Ion Iliescu a afirmat că consideră regretabilă retragerea P.N.Ț.-c.d. din C.P.U.N. Totodată și-a exprimat bucuria că alegerile vor avea loc la 20 mai.

Dumnealui nu se poate retrage din alegerile pentru funcția de președinte, ca ceilalți doi candidați, deoarece poporul a dorit scrutinul general și l-a hotărît (sic!).

„Președintele țării, n-are putere, iar posibilitatea monopolizării puterii este iluzorie" — Eu unul, parcă aș crede...

„Întreținerea tensiunii nu cred că este departe de cei care au părăsit astăzi sala" (sau: cine nu este cu noi este împotriva noastră — n.n.). Cine vorbea de incitare și de minciuni sfruntate, chiar la această ședință?

Încă de la începutul lucrărilor, F.S.N. sector 3, a organizat un grup de presiune în Dealul Mitropoliei, la care au participat 1 500—2 000 de persoane scoase din producție, în majoritate femei. Se cerea menținerea datei de 20 mai pentru alegeri. După ultima pauză, domnul contra-amiral Dumitrescu Emil a propus epres, constituirea unei delegații care să liniștească spiritele cu asigurări: că totul este în ordine. Delegația s-a deplasat fulger, a făcut puțină propagandă și s-a întors să-și îndeplinească atribuțiunile parlamentare, în ropotele de aplauze ale mulțimii entuziasmate. La fel ca și în cazul manifestanților din Piața Universității... (sic)

S-a mai format o Comisie pentru dialogul de sîmbătă 12 mai cu susținătorii Proclamației de la Timișoara. Aceasta va fi compusă din domnii: Hăulică, M. Dinescu, Pleșu, Enache, Vață și S. Nicolaescu.

La sfîrșit de tot, cînd s-a vorbit despre un cameraman, răspunsul a fost „receptivitate" (?). Dl. Ion Iliescu cunoaște două pensionare care primesc în fiecare noapte 500 de lei ca să stea în Piața Universității. Mai sînt înregistrați — a spus domnia sa — oameni drogați și violenți.

Mai aflăm de la vorbitor că pensiile tuturor cooperatorilor au fost majorate. Nu s-au cerut probe contrarii, căci i le-am fi furnizat. Am mai făcut-o și cu domnul general Diamandescu, în cazul celor maltratați de poliție în ziua de 24 aprilie, dar degeaba...

VICTOR DANC

Giurgiu: CINE SÎNT CANDIDAȚII F.S.N.?

Dr. ION MUNTEANU

Lista candidaților propuși de trandafir pentru Senat este deschisă de fostul și actualul director al spitalului județean, care nu a acceptat decît poziția nr. 1, trecîndu-l pe mai bine cunoscutul Dan Iosif în poziția a doua.

Un episod care îl caracterizează pe domnul dr. Ion Munteanu: Unul dintre subordonații domniei sale nu s-a supus întocmai dispozițiilor, pe data de **18 decembrie 1989**, în cadrul ședinței în care erau aplaudate înfierările „huliganilor de la Timișoara". Domnul doctor Munteanu l-a înfierat verbal, dar și fizic (cu bombeul pantofului), să-și exprime entuziasmul față de represiunea ceaușistă.

Curiozitatea ne îndeamnă să căutăm date mai vechi pentru a afla capacitățile personajului. Caracterizarea pe anul 1981, semnată de secretarul comitetului de partid „Sănătatea", dr. Gheorghița Marinescu ne spune că Ion Munteanu „este un tovarăș cu pregătire multilaterală abordînd cu multă competență probleme în domeniile: politic, profesional, cultural-filozofic, probleme sociale". Atîta putere de abordare mai rar! Să vedem cum este ca om directorul spitalului: „Spirit combativ și intransigent față de manifestări de indisciplină, superficialitate și lipsa de răspundere în muncă". Frumos. În continuare: „Din punct de vedere politic dovedește o bună pregătire și înțelegere a politicii partidului, aducînd o mare contribuție la rezolvarea sarcinilor trasate de conducerea superioară de partid și de stat prin activitatea depusă în cadrul comitetului de partid „Sănătatea", propagandist, rector al Universității Cultural-Științifice Giurgiu, director adjunct al Direcției Sanitare județene, medic-șef al municipiului Giurgiu". Domnul dr. Ion Munteanu poate deci candida cu succes nefiind nevoie de o eventuală reciclare sub culorile F.S.N. Mai mare dragul să te dai pe mîna unui om atît de competent cu atît mai mult cu cît „Fiind preocupat de transpunerea în viață a hotărîrilor de partid, s-a integrat în viața politică a municipiului Giurgiu, fiind un factor activ, exemplu pentru fiecare comunist din organizația noastră".

Există riscul ca, după 20 mai, renumitul chirurg Ion Munteanu să taie în carne vie.

Ing. MIHAI MIRON

Pentru postul de deputat, același trandafir propune din nou un om foarte apreciat, directorul general al Direcției pentru Agricultură a județului Giurgiu. Prin Decret Prezidențial semnat Nicolae Ceaușescu și datat 6 februarie 1989, domnul ing. Mihai Miron a fost numit vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului Popular al județului! Și asta în urma unei caracterizări complexe, din care multe se pot afla, de la date complete despre familie — părinți, soții și frați, copii — pînă la starea sănătății și posesiunile materiale.

Presupunem că, întrucît domnul Mihai Miron nu a apucat să-și onoreze delegația nici măcar un an de zile, a luat-o cu răbdare de la început, sperînd că de pe poziția de deputat să-și poată dovedi, mai bine și timp m[...] gat, priceperea.

CINE GIREA[...] CANDIDATURI[...]

Desigur, Frontul [...] Naționale, așa cum [...] unul dintre multele [...] pîndite prin oraș [...] vitrinele unor [...] autointitulează [...] spontană a poporu[...] făcut eroica revolu[...] vident, liderii [...] cestei grupări politi[...] exact dacă aceștia [...] Dumitru Caraiman [...] plu, au participat [...] mișcarea din dece[...] cut și dacă da, de [...] deoarece dintr-o [...] nisterului de Inter[...] 6.03.1986, purtînd [...] „Strict Secret" și [...] Unic", aflăm că [...] urma să fie verific[...] mijloacele muncii [...] ritate", „în scopul [...] în rezolvarea unor [...] de interes operativ" [...] se și întîmplă înce[...] martie același an [...] securității, descoper[...] revoluție, confirmă [...] ne-o adaugă și pe [...] na Caraiman Floric[...] fesie translator și [...] de partid Mihai I[...] cat acum în munca [...] gandă. Cum se face [...] ganda F.S.N. la G[...] un geam al clădir[...] ului citim un anun[...] la solicitările de [...] trebuie adresate C[...] am înțeles inițialele [...] înțeles prea bine [...] colțul afișului: „Să [...] Iliescu!". Să fie [...] diție legată de an[...] ționat?

SIMION DUMIT[...]

NR. DOI / 1990

„A IEȘI DIN COMUNISM ÎNSEAMNĂ A INTRA ÎN ISTORIE" — André Glucksmann

GOLANUL

PUBLICAȚIE DE „GOLĂNISME"

Gazetă independentă, scoasă cu greu ••• prețul de 3 ori cîte un leu.

SAMIZDAT „GOLANUL"

A apărut revista **„Golanul"**, publicație de „golănisme", „gazetă independentă, scoasă cu greu... prețul de 3 ori cîte un leu". Publicația, aparținînd manifestanților „golani" din Piața Universității din București, din țară și din lume este, în fapt, un excelent fotoreportaj, realizat după 13 zile, în prima zonă liberă de neocomunism a României. Spiritul tînăr, umorul, ironia, eroismul, dăruirea, credința în idealul democratic și-n libertate se concretizează într-o publicație ce poate fi citită chiar și de oamenii de bine, de la dl. Iliescu începînd.

Citiți și răspîndiți „Golanul", publicație de „golănisme", care se dedică tuturor „golanilor" din sfînta piață a revoluției, a căror opțiune politică este absolut legitimă prin însăși prezența lor, iar lupta atît de definitivă încît se numește chiar istorie"!

„D-ale carnavalului"

„Într-o atmosferă de puternic entuziasm popular", aproximativ 1500 de participanți, dar mai ales participante, s-au adunat vineri, 11 mai, la poalele colinei parlamentare. Dat fiind că avea loc ultima ședință a C.P.U.N. grupul de presiune (sau intimidare) a ținut să amintească „deplina adeziune" la legea electorală și „voința fermă" ca alegerile să aibă loc la 20 mai. Dîndu-și seama că edificiul Parlamentului este în pericol de a fi atacat de „agenturile străine" au purces, într-un pas și într-un consens, să-l încercuiască pentru a-l apăra cu piepturile lor. Cartierul general s-a aflat într-un microbuz (4-B-3489), echipat cu gigafoane.

Circulația în zona Parlamentului a fost perturbată. Doamna Viorica Marisov, angajată a cooperativei „Arta aplicată", venită să-și ia copilul de la școală (Liceul de artă „George Enescu") a avut de suportat injuriile și amenințările celor din coloană. Mașina dînsei a fost lovită cu pumnii și s-au făcut încercări de a fi răsturnată. Deși se anunțase caracterul apolitic al manifestației, cei prezenți nu s-au putut abține: au fost etalate însigne F.S.N., s-au agitat trandafiri s-a scandat „Iliescu președinte", în ciuda apelurilor făcute cu jumătate de gură de organizatori. Cel mai entuziast și mai tenace a fost un grup de circa 150—200, femei de la Întreprinderea de Confecții și Tricotaje București. Au mai fost prezente grupuri de la „23 August" și Fabrica „Pionierul", recognoscibile după pancartele pe care le purtau. Ei și-au afirmat dorința de a munci în liniște, de aceea au și fost scoși din producție și transportați cu curse speciale, pînă la locul acțiunii.

După terminarea plimbării în jurul Parlamentului, microbuzul și vajnicii apărători ai alegerilor s-au grupat la intrarea dinspre Piața Unirii. S-au încins discuții, s-au căutat provocatorii, asupra cărora erau preveniți de la cartierul general. A apărut și un tînăr cu emblema „golan" spunînd că și el dorește ca alegerile să aibă loc la 20 mai. A fost huiduit temeinic, lovit cu sacoșele de femeile indignate și alungat. De tratamente asemănătoare au avut parte și cei care doreau să fotografieze (între care și un ziarist francez). A fost recunoscut (adică și-a declinat singur identitatea) „provocatorul" Emil Hurezeanu de la „Europa Liberă". În jurul său s-a constituit imediat un grup format din cîțiva mai conciliatnți care i-au acordat și interviuri. Alții huiduiau pe margini și cereau desființarea acestui post de radio reacționar. Bun pînă pe 22 decembrie, rău din 23 încoace. Să se fi schimbat „Europa Liberă" peste noapte? S-a reafirmat cu tărie hotărîrea de a nu ne vinde țara cercurilor imperialiste, și s-a protestat energic împotriva golanilor de la Universitate.

Din microbuz se citea o listă cu cei care au aderat în decursul manifestației la „Alianța pentru apărarea alegerilor de la 20 mai". Am aflat astfel că diverse întreprinderi, cîteva gospodine, blocuri, orașe, ba chiar județe întregi (Olt, „absolut tot județul Iași") s-au „exprimat pozitiv" într-un timp record de cîteva ore. S-a dat citire Proclamației de la Piața Unirii (un sfert de filă format A4) și s-a condamnat Proclamația de la Timișoara. S-a constituit ad-hoc o delegație care a ținut morțiș să participe la întîlnirea de sîmbătă, 12 mai, dintre președintele C.P.U.N. și reprezentanții manifestanților de la Universitate. În jurul orelor 18 vocea de la gigafon (actrița Agatha Nicolau de la F.S.N., după unele opinii) și-a adus aminte că la 20 mai trebuie neapărat votat președintele. S-a scandat „Iliescu", ieșind de la ședință, domnul Dan Iosif a fost aplaudat și ovaționat. Emoționat, eroul revoluționar a oprit mașina și a oferit un recital la gigafon.

În încheiere s-a intonat un imn decent care începea cu versurile:

„Domnul Rațiu papion
Coborît din avion".

Manifestația s-a terminat la fel cum a început, în aceeași atmosferă de puternic entuziasm, la aflarea veștii că alegerile vor avea totuși loc la 20 mai.

B. MARIAN

UN DRAPEL LIPSĂ!

Marți după-amiază și miercuri, deasupra firmei hotelului „Intercontinental" care, după cum spunea mîndra noastră televiziune a devenit un „simbol al revoluției", flutura un drapel tricolor. Era un gest mai mult decît semnificativ — drapelul tricolor, sfințit în Revoluție, pe cea mai înaltă clădire!

Joi dimineața drapelul nu mai era. N-a apărut nici în zilele următoare. Cine l-a dat jos? Pe cine a supărat tricolorul pus acolo, ocrotior, deasupra manifestanților pentru libertate? Să fie în cauză aceiași tipi care, ascunși mișelește în balcoanele renumitului hotel, au tras din plin în demonstranți în după-amiaza zilei de 21 decembrie 1989?

Întîlnirea cu Konstantin Mitsotakis

Luni, 27 aprilie, delegația P.N.Ț.-c.d. prezentă în Atena a fost invitată la Parlament pentru a avea un dialog cu șeful guvernului grec, prim-ministrul Konstantin Mitsotakis.

Președinte al partidului Neo Democrația — un partid care, prin principii, program, mod de lucru și prin greutățile întîmpinate în luptă, este omolog partidului nostru, un partid cu o lungă experiență similară cu aceea a noastră, un partid care a trebuit să înlăture teama și obișnuința poporului cu comunismul și cu teroarea, și care abia în ultima vreme a reputat un mare succes la alegeri — Konstantin Mitsotakis a primit pe reprezentanții partidului nostru cu multă simpatie și înțelegere. Și-a exprimat bucuria de a se fi dat curs invitației sale și a declarat că interesul său personal, al partidului și guvernului pe care-l conduce este acela care nu poate fi decît interesul întregii lumi civilizate: a contribui la succesul democrației pe întregul pămînt, mai ales în sud-estul Europei.

Domnia sa a subliniat că crede profund în legătura spirituală care leagă poporul român și poporul grec, că evenimentele din România îi stau la inimă și că are toată convingerea că democrația va învinge și în România. La solicitarea domniei sale, domnii Paul Lăzărescu și Gabriel Țepelea l-au informat despre situația preelectorală din țară, despre lupta împotriva totalitarismului și a neocomunismului.

La încheierea întrevederii, premierul grec a mărturisit că va sprijini mult România după alegeri și că va rămîne profund interesat de multiplicarea relațiilor culturale și economice cu statul nostru. A urat mult succes democrației din România, subliniind că aceasta trebuie să învingă, deoarece este singura condiție a bunei dezvoltări a țării și a integrării noastre în Casa Europeană.

A doua zi, la sediul partidului Neo Democrația, membri partidului nostru [...] întrevedere cu domn[...] Tzanetakis, vicepr[...] guvernului (prim-vi[...] nistrul) Greciei. Ace[...] teresat în detaliu [...] mele politice și so[...] România. I s-au [...] prevederile legii ele[...] vendicările forțelor [...] tice, pretențiile [...] nostru neocomunist [...] rile electorale. Dom[...] netakis a dat sfatur[...] atenția asupra impo[...] modalităților de com[...] ideilor noastre demo[...] supra informației [...] putem propaga în [...] asupra răspunderilor [...] le avem în privința [...] rării neobstrucționa[...] rilor.

Mulțumindu-i-se p[...] tenția acordată și p[...] gestiile sale, domnul [...] takis a refuzat acest [...] declarînd că se con[...] bligat să ne sprijine, [...] dul și guvernul său [...] gat să asigure, în to[...] o viață mai bună.

F.S.N., continuatorul moralei și acțiunilor comunist[...]

(Urmare din pag. 1)

1989, care a creat tovarășilor multe dificultăți.

În primul rînd le-a stricat preparativele pentru lovitura de stat pe care o pregăteau și despre care știa cîte ceva și Ceaușescu Nicolae, după cum a și spus la așa zisul proces. Vă aduceți aminte?

În al doilea rînd, l-a obligat pe tov. Ion Iliescu să dea două lovituri de stat, pînă cînd a reușit să „fure" revoluția pentru el și F.S.N. Dar cu această ocazie a bătut recordul lui Lenin, deoarece performanța respectivă a realizat-o în 4 luni, ceea ce desigur i-a adus cuvenitele felicitări de acolo de unde trebuie!

Aștept acum să apară la cimitirul eroilor firma: Cimitirul eroilor F.S.N.-ului căzuți pentru... Terenul a fost pregătit de tov. Iliescu la Petroșani și Deva. Deci totul va fi din nou OF. Sau cel puțin așa speră F.S.N.-ul.

Teroarea sub cele mai diferite forme nu ridică probleme tehnice speciale pentru echipa conducătoare a F.S.N.-ului. Ei știu bine cum trebuie practicată, de la Pitești, Gherla, Sighetul Marmației sau Canalul Dunăre-Marea Neagră (ediția 1950). Iar același lucru s-a repetat în 1956, cînd cu revoluția din Ungaria. Cu aceste ocazii au murit cîteva sute de mii de oameni și au fost nenorociți alte aproape 2 milioane, sau chiar mai mulți.

A auzit cineva pe tov. Ion Iliescu, Alexandru Bîrlădeanu sau Silviu Brucan protestînd împotriva tuturor acelor crime? Din contră, tov. Silviu Brucan a fost chiar nemulțumit la un moment dat, că nu au fost mai multe execuții! Dar tăcînd și călcînd pe cadavrele tuturor acelor oameni, ei au putut urca liniștiți treptele măririi și consacrării comuniste. Și dacă nu mă înșeală memoria, nici unul dintre ei nu a zis nimic nici atunci cînd a fost judecat sumar și executat tovarășul lor, Lucrețiu Pătrășcanu. Este ceva incorect, tovarăși, în ceea ce am spus? Vă rog să mă corectați dacă am greșit.

Și cu toate acestea, tovarășii noștri vor să conducă mai departe țara și sînt tare supărați pe acești golani care au luat în brațe Proclamația de la Timișoara și le încurcă socotelile.

Iar despre amînarea alegerilor nici nu vor să a[...] toate cîte au făcut [...] motive obiective, de[...] au creat alegătorilor [...] tea de a alege între [...] rente politice: cel al [...] care atunci cînd îi [...] ria strigă „Iliescu e [...] la Brăila, și cel al [...]

Evident, acestea n[...] considerate alegeri [...] democratic al cuvîn[...] aceea, părerea mea [...] este că partidele de[...] în corpore trebuie s[...] alegerile. Rămîne s[...] vor hotărî conducerile [...]

În încheiere am [...] propunere: pentru a [...] ca informația care a[...] feritele segmente [...] populației, ziarul A[...] blice acest articol [...] putări, însoțit de [...] tariile pe care le [...] ziarul nostru să pu[...] leași condiții un ar[...] ist, indicat de ziarul [...] realiza în acest fel [...] tundă ziaristică, [...] pentru democrația [...] toții aveam preten[...] jim, unii mai bine, [...] rău. Ce părere aveți [...] despre această pro[...] cratică?

CUM VOTĂM?

3. Stabilirea rezultatelor voturilor

La orele 23 și nu mai devreme — președintele secției de votare, declară închisă votarea. El va anula buletinele de vot rămase nefolosite, în fața membrilor delegați de partide, va deschide apoi urna și în prezența membrilor biroului electoral, a candidaților, a delegaților de presă acreditați, a reprezentanților cinematografiei, radioului, televiziunii, români sau străini, va deschide urna și va citi cu glas tare, din fiecare buletin, lista care a fost votată sau a candidatului independent și este obligat să arate buletinul celor prezenți. Rezultatul se va consemna în 2 tabele, unul ținut de un membru al biroului electoral și altul de candidații prezenți. Fiecare candidat poate ține o listă cu rezultatele votării. În tabelele întocmite se va trece numărul votanților, al voturilor nule, listele de candidați depuse de partide sau de candidații independenți, precum și voturile întrunite.

Președintele secției de votare va încheia apoi un proces verbal pentru: Camera deputaților, Senat și președintele republicii, pentru fiecare în cîte 2 exemplare, care vor cuprinde: numărul alegătorilor trecuți în listele electorale ale secției respective de votare, votanților, voturilor valabile, al voturilor nule, voturilor obținute de fiecare listă sau candidat independent, numărul voturilor obținut de fiecare candidat pentru președinție, întîmpinările și contestațiile făcute și modul lor de soluționare. Președintele și membrii biroului electoral vor semna procesul verbal. Acei care au de făcut observații sau obiecțiuni, le vor menționa pe scurt în procesul verbal și după aceea vor semna.

În timpul votării și al deschiderii urnelor se pot face întîmpinări și contestații în scris cu privire la desfășurarea operațiilor care se predau președintelui Biroului electoral. Președintele va elibera o dovadă că a primit întîmpinarea și o va rezolva imediat. Ar fi de dorit ca întîmpinările sau contestațiile să fie făcute în dublu exemplar (cu indigou) pentru ca exemplarul al doilea să rămînă ca dovadă.

Orice împiedicare de la vot, amenințare sau bruscare a alegătorilor se aduce la cunoștință imediat președintelui Biroului electoral care va lua măsuri pe loc, cei vinovați urmînd a fi pedepsiți în conformitate cu prevederile art. 84—94 din Legea electorală nr. 92/1990.

Toți membrii partidului nostru, ca și simpatizanții, vor trebui să se prezinte la alegeri să voteze listele cu semnul electoral OCHIUL, fiindcă numai partidul nostru va asigura democrația, liniștea, dreptatea și bunăstarea întregului popor, înlăturînd lipsurile cauzate de dictatură timp de aproape o jumătate de secol. Dacă vreți să scăpăm de dictatura comunistă, la viitoarele alegeri, să fiți alături de Partidul Național Țărănesc, creștin și democrat.

ANUNȚ

Toți simpatizanții tineri ai P.N.Ț.-c.d. din țară, în vîrstă de la 14 la 18 ani, care doresc să comunice unele impresii, au anumite dorințe, solicită îndrumări și au unele întrebări sînt rugați să scrie pe adresa: ORGANIZAȚIA DE ELEVI a P.N.Ț.-c.d. „ANEXA", bd. REPUBLICII Nr. 34 — BUCUREȘTI — sector 2, cod. 7 000

COMUNICAT

Organizația de elevi a P.N.Ț.-c.d. — „ANEXA" cheamă toți membri tineri în vîrstă de la 14 la 18 ani, LUNI 14 mai 1990, ora 17. Vor participa personalități din conducerea P.N.Ț.-c.d. și din conducerea organizației de tineret. Cei care nu vor putea participa din diferite motive luni, pot veni și MARȚI 15 mai 1990, ora 16, la sediul organizației de tineret, bd. Republicii nr. 34, sector 2.

Duminică, în Capitală

Miting electoral organizat de P.N.Ț.-c.d.

În ziua de duminică 13 mai, ora 11,30, va avea loc în piața A[...]torilor un miting electoral organizat de P.N.Ț.-c.d. — Organizația C[...]pitalei.

Vor lua cuvîntul fruntași ai partidului.

Plecarea se va face de la sediul central din Piața Rosetti, la o[...] 10,30.

Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box. 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66.

Tiparul: Combinatul poligrafic București.